

WELAT

Pîstî Almanyayê, Amerîkayê jî biryara qedexeya li ser PKK'ê nerm kir

Şer gur dibe, tevger ges dibe

Ligel gurbûna şer li Bakur û Başûr, tevgera kurd di qadêñ navneteweyî de jî mewziyên nû bi dest dixe. Pişti biryara dadgeha Almanya ya ku qedexeya li ser PKK'ê nerm kir, îcar Dadgeha Federal a Los Angelesê biryar da ku ałigirêñ PKK'ê dikarin çalakiyên xwe di çarçoweya zagonêñ Amerîkayê de bimeşînin. Li aliye din dozêñ li Dadgeha Mafêñ Mirovan a Ewrûpayê li dijî Tirkiyeyê vedibin, wê dewletê tengav dikan. Serokê Komîsyona Mafêñ Mirovan a Ewrûpayê Michale Salvia da da zanîn ku dema Tirkîye sûcê xwe dubare bike ew dê jî helwesta xwe tûjtir bikin.

Hunermand Aram Tîgran:
**Rihê mûzîka
kurdî
xira nekin!**

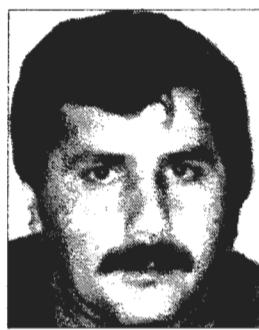

Jînenîgarî: Huner û jiyanî Hesen zîrek - Rûpel 4

Bîranîn: Heval bavê min! - Rûpel 6

Wêje: Nivîsarî divê bibe pîse - Rûpel 10

Nûce: Keyna kurd û vilika Kurdistanî Sema Yüce, bî tewrê qelfê şehîdan - Rûpel 15

SAMİ TAN

Tıştê balkêş gotinê hêzên dewletê yên li ser zimanê kurdî bûn. Ew gotin han didin ku, em xebata xwe gur bikin. Li gorî hêzên dagirkeran ji bilî zimanê tirkî tu ziman nîn e.

Xwediyê doza neheq kevir li gûzeka xwe dixe

Van rojêñ dawîn di vî quncikî de bi giranî li ser pêşveçûnêñ di rojnameyê de tê rawestandin. Tevî ku di vî warî de bûyerên girîng hene, em dixwazin pêşî li ser bûyerên di rojêñ de rawestin.

Ser bi hemû gurehiya xwe li Başûr û Bakur didome. Medyaya tirk ji ber ku artêsa tirk di şer de çu encamê bi dest naxe êdî wekî berê reklama operasyonan nake. Li aliyê din li derive û hundir bûyerên ku dewletê tenezer diken diqewimin. Pişti Ewrûpayê, kêşeya kurdî ketiye rojeva welatên din jî. Di vî warî de êdî dewleta tirk û Amerika jî li hev nakin. Hewlîn dewleta tirk ên tecrîtkirina tevgera azadîxwaz di avê de diçin, navê terorîstiyê ku dagirkeran bi pey tevgera azadîxwaz xistibû, dibe toq dikeve stûyê wan. Bi vê yekê re dagirker zêdetir ji rê derdi Kevin, hemû pîvanêñ mafêñ mirovan datînin aliyekî, berî didin kuştin û girtinan. Pişti rewşenbirêñ

mîna Haluk Gerger, İsmail Beşikçi, Saruhan Oluç, Edip Polat, İcar jî rojnameger Ragip Duran hate girtin. Çapemeniya navneteweyî de ev nirxandina di cih da kir: "Dewleta tirk kevir li gûzeka xwe dixe."

Digel van rûdanîn, gavêñ ku di warê pêşxistina rojnameyê têñ avêtin me bêgav diken ku em çêlî wan bikin. Dibe ku hin ji bo me jî bibêjin, "12 çîrokêñ hirçê hene, giş jî li ser hirmiyê ne", lê dîsa jî her wekî li jor jî hate daxuyandin, nirxandina van pêşveçûnan jî bi qasî bûyerên din girîng e. Jixwe taybetiya vî quncikî jî ev e ku li ser rojnameyê xwendevanan agahdar bike.

Hefteya çûyî roja yekşemê li Mêrsînê nûnergeha me ya yekemîn vebû, her wekî di rûpela 16'an a rojnameyê de jî hatiye diyarkirin, nûnergeh bi awayekî girseyî û coşke mezin vebû. Beramberî vê yekê neyarêñ geşedana doza azadiyê jî destvala neman û xwestin li ber vê

geşedanê bibin asteng, lê di vî warî de bi ser neketin.

Li ser vê yekê pişti vekirin bi rojekê hevalê me Seyit Karabaş girtin binçav, pişti heqaret û lêdanê ew berdan. Tiştê balkêş gotinê hêzên dewletê yên li ser zimanê kurdî bûn. Ew gotin han didin ku em xebata xwe gur bikin. Li gorî hêzên dagirkeran ji bilî zimanê tirkî tu ziman nîn e, li vê erdnîgariyê, lê dema hevalê me rojname dirêjî wan kir û got: "Heke tu ziman nîn e, kerem bike vê nivîsê bixwîne." Gelekî seqizîn û dest avêtin rîbazân hovane. Bi vê yekê jî danzan ku ew di gotin û kiranen xwe de jî vir heta mala Xwedê neheq in. Doza neheq tu car nikare bi ser bikeve. Jixwe li hemberî gelê mîjî-azad tu şansê wê dozê nîn e.

Nîse: Roja 25'ê pûşperê serê sibê li DGM'ya Stenbolê doza ku li rojnameya me hatibû vekirin, dest pê dike. Em hemû xwendevanen xwe vedixwînin wir.

Gelê kurd di merhaleya serhiladanêñ nû de ye

FERHAT AMEDÎ

Komara çeteyan, careke din bi armanca dagirkirina başûrê Kurdistanê, hêzên xwe yên leşkerî û hevkarêñ xwe ajotin ser gerîlayêñ Tevgera Azadiyê. Di pêvajoya van xweceribandinêñ bi qirêj de ya hevî berfireh û pîralî ya 14'ê gulana 1997'an, bû destpêka mejûya vê operasyonê. Ji aliyê Tevgera Azadiyê ve hate kîşkirin ku ev, 55. salvegera avakirina dewleta İsrâil bû: Ev operasyon ne bi tenê operasyoneke leşkerî bû. Di gel vê yekê aliyen siyasî, diplomatîk û legal jî hebûn. Armanca împeryalist-siyonistî û Kemalîstan li Başûr, avakirina İsrâileke nû û li Bakur jî li ser îmhakirina Tevgera Azadiyê çareserkirineke sexte û çeteyi bû.

Bi vê armancê gelek civîn û hewldan çêbûn. Sala par di van deman de civînek li Ewrûpayê hate lidarxistin. Di vê civînê de gelek kesan cihê xwe girt; mîna nûneren dewleta tirk, reformistîn kurd, ihanetkar û hevkarêñ wan. Dîsa di qada legal de jî xebitîn û ji xwe re hinek hevkarderxistin. Hewldanen wan jî çêbûn. Armanca wan îlankirina eniyeke ihanetkar û xwefiroş bû. Lî ev yek hate deşifrekirin û pişti gelek derbeyen xedar artêsa tirk jî, bi paş ve kişiye û ev plan bi avê de çû. Lî dev jê bernedan. Di bin re hûrik hûrik xebitîn heta îsal.

Pişti qewrandina Ş. Sakîkê ihanetkar, careke din ev plan germ kirin û xistin rojêñ. Di serî de di gel şerekî

psîkolojîk, ku heya iro nehatibû dîtin, bi operasyonê leşkerî dest pê kîrin.

Li Botanê bi deh hezaran leşker, cerdevan û tîmîn taybet ajotin ser gêrîlayêñ azadiyê. Lî tiştek bi dest neexistin. Bi rîveberiya 24 generalên faşist operasyoneke ku heya iro nehatibû dîtin li Amedê dest pê kîr. Lî ew jî bi tewşê de çû. Berê xwe dane Dêrsim û Mêrdinê. Di dawiyê de careke din ketin Başûr. Ev operasyona nû, hebek ji operasyonê dinê ye. Lî ji wan fi-

Niha li ser navê çareseriyyê, dagirkirina kurdan tînin holê. Di bin rengê reform û gavavêtinêñ sexte de, pişavtin û komkujiya kurdan heye. Ji ber vê yekê her çiqas "Heft caran çûbin Seferê jî dîsa ew kere berê" ne.

rehtir û qirêjtir e. Bêşik hedef ne bi tenê gelê kurd û Tevgera Azadiyê ye. Hemû gelên Rojhilata Navîn li hemberî êrişek bêşînor in.

Dîsa ev operasyona ku ji aliyê her sê hêzên neyarêñ mirovahiyê ve hatiye amadekirin, bi tenê ji aliyê leşkerî ve nameşe.

Vê carê pêgeha xwe firehtir diken. Ji bili PDK, xayin û xwefiroşan endamîn nû ji xwe re dibînin, mîna rewşenbir û çepgirêñ sexte yên berdevkêñ çeteyan, mîna misilmanen bêdin û partiya MHP, mîna îdeologên komara faşist, Doğu Ergil û hwd. Plana vê ca-

rê jî ne bi tenê li ser başûrê Kurdistanê ye. Bi qasî li ser Başûr e, li ser Bakur û Rojhilata Navîn e jî.

Dixwazin li ser serkeftineke sexte li Başûr komareke bi reng û navê xwe Kurd lê bi eslê xwe çete û hevkarê faşizma tirk ava bikin. İsrâileke nû armanca wan e. Plana Bakur jî, bi desten kurdên xayin, faşistîn tirk û hevkarê wan, qaşa çareserkirina pirsgirêka kurd e. Li hundir, li derive û li ser gerîla gelek hesabêñ komara tirk hebûn.

Lê pişti qewrandina ihanetkar, plana wan, derbeyek mezin xwar û berî wextê xwe za, ber avêt. Niha li ser navê çareseriyyê, dagirkirina kurdan tînin holê. Di bin rengê reform û gavavêtinêñ sexte de, pişavtin û komkujiya kurdan heye. Ji ber vê yekê komara tirk û ihanetkarê kurd her çiqas "Heft caran çûbin Seferê jî dîsa ew kere berê" ne.

Gelê me li dijî van êrîşen biqirêj ne bêçek û parastin e. Berî her tişfi bi hezaran şervanen azadiyê her roj her saet derbeyen xedar li dijmirêñ gelê kurd dixin. Gelê me di merheleya serhildanen nû de ye.

Dîsa yêñ ku bi gur re dixwin û bi xwedi re digirîn, baş hatine naskirin û eşkere bûne. Pergala ku Tevgera Azadiyê soz kiriye, wan bê nefes û jiyan dihêle. Tev pûç dibin û têne avêtin.

Gelê me di bin rîveberiya dirûşma "Di şer de serkeftin, di jiyanê de azadi" wê van planan vala derxe û wê bi ser bikeve.

Ferhengok

ava tezi: ava cemidî	nexasim
aşşîr: meşka şîr	nijandin: rîzkirina
awandin: dewsandin	tiştekî
babet: mijar, mewzû	nûrandin: qatkirin
berfîş: şilope	(katlamak)
bestenî: dondurma	nûristin: avêtin
betlîne: tatîl	pêrâyibûn: ecibandin
beybûn: papatyâ	pîmuşin: pişkin
çeng: kulm, mist	pîşavtin: asîmîle
(avuç)	pîse: meslek
dawestîn: li ser	ramyari: siyasi
piyan sekînîn	rasteqin: rastin, reel
dîberî: berberî,	rewsîn: kizîrîna por
fîntoz: jîna şox û	û pirçê
şeng	rûs: tazî
fote: çarşef	sat: bîsk, kîlî
hildim: bi tempo	sexel: kerîya berxan
hespê sêw: yîlki atî	têgîn: mefhûm
hindekarî: öğretim	(kavram)
kukûz: qaşîlê daran	tolê: jîna tolaz
lêçûn: mîresf	tomî: yedikule
lenîstîn: lêsiwarbûn	oyunu
lepêrgîhatîn:	wergîrtin: jêgirtin;
lêrasthatîn	lixwekirin
lêrêveanîn: şêki-	xal: şanik, noqte
randîn	zazmadanî: sarinc
mandû: tiral, zexel	(buzdolabı)
max: ode; bes	yekta: bêhempa
nalebar: nehevgitî	(çelişik)
(çelişik)	nemaze: bi taybetî,
	(çessiz)

Şer gur dibe, tevger ges dibe

Hefteye çûyî rojey bi bûyerên cur bi cur hate dagirtin. Hêzên ARGK'ê li Bakur û Başûr çalakiyên xwe bi gurehî didomîne. Li Başûr gerîla êrîşen mezîn dibe ser hêzên artêsa tîrk û PDK'ê di wan êrîşan de bi dehan leskerên tîrk û PDK'yi hatin kuştin. Li Bakur jî li cihê mîna Şîrnex, Wan, Amed Mêrdîn, Elih, Sêrt, Sêwaz û Dersimê çalakiyên gerîla pêk hatin. Ji bili wan hêzên gerîla avêtin ser navçeya Elbakê ya Wanê.

Li aliyê din Biryargeha Giştî ya ARGK'ê di navbera 20'ê püspör û 20'ê tîrmehê de bazirganiya neftê ya di navbera Başûr û Bakur de qedexe kir. Li gorî daxuyaniya ARGK'ê PDK şerê xwe yê li dijî gerîla bi pereyên ku wekî bertîf ji bazirganî distîne, finanse dike. Hate gotin ku di dema qedexeyê ci kesê ku neftê bikîşîne, dê bibe hedefa êrîşen gerîla. Li gorî agahiyên fermî yêndewleta tîrk bi texmîn 5 hezar ton neft hatiye kişandin û tonâ wî bi 200 dollarî tê firotin. Li gorî heman çavkaniyan rojane 1200-1400 kamyon derbasî Başûr dibin. Tevî ku kontrola bazirganiya neftê bi giranî di destê çeteyan de ye jî, dewleta tîrk ji ber ku naxwaze kesen welat-parêz ji dahatûyê sôdê wergirin, lê dixe-bite ku vî karî bide destê şirketa xwe ya bi navê TPAO. Tê gotin ku dê piştî vê bîryara ARGK'ê bazirganiya neftê der-beyeke mezin bixwe.

Li nik van rûdanê ku dewleta tîrk tengav dîkin, li Ewrûpa û Amerikayê ji bîryarê ku ne bi dilê dewleta tîrk in li pey hev têne girtin. Li pey bîryarê Parlamentoaya Ewrûpayê û Parlamentoaya Fransayê îcar ji Dodgeha Federal Los Angelesê Amerikayê qedexe li ser çalakiyên PKK'ê nermitir kir. Li gorî zago-nen Amerikayê her cure têkili bi rîexistinê ku dewleta Amerikayê wekî "tero-

rîst" dike, qedexe bû. Kesên ku alikariya wan rîexistinê bikiranâ bi 10 salan dihatin sizakirin. Lî li ser serlîdانا Projeya Zagonê Mirovan, çalakiyên wan rîexistinê ên ne li derveyî zagonê Amerikayê serbest bûn.

Serokê vê rîexistinê Ralph D. Fertig diyar kir ku ew dixwazin qedexeya li ser rîexistinê wekî PKK û Pilingê Tamil Elam bê hilanîn, dê têkoşîna xwe di vî warî de bidominîn. Lewre li gorî dîtinâ wan ev rîexistin ne terorist in, doza aza-diya gelén bindest dimeşînin.

Serokê KMME Michale De Salvia:
Azadiya derbirînê mafê her kesî ye

Sekreterê Giştî Komisyona Mafê

Serokê KMME'ê

Michale Salvia:

"Mafê televîzyonê, radyoyê, bi zimanê xwe xwendin û nivîsandin û bi nasnameya xwe, xwe ifadekirin mafê bingehîn in ji bo hemû gelan. Li aliyê din kî dibe ew zane, dema zilm lê bê kirin, Pêwîst e saziyên dewletê pê re eleqedar bibin, nexwe wê berpirs dewlet be."

Mirovan a Ewrûpayê (KMME)

Michale De Salvia hefteya borî li ser vewwendina berpirsiyaren Liseya Galatasarayê hate Tirtiyeyê. Piştî ku li dibistanê konferansek li dar xist, li ser daxwaza Baroya Stenbolê konferansek jî der barê mafê mirovan de li Navenda Perwerdehiyê ya Stajê ku girêdayî Baroya Stenbolê pêşkêş kir. Sekreterê Giştî yê KMME'ê Michale De Salvia bi giştî li ser hiqûqa bingehîn rawestiya. Digel wê yekê Sekreterê Giştî yê KMME'ê li ser mafê gelên hindikahî parastina saziyên demokratik sekini. Salvia, li gorî qanûnên KMME'ê diyar kir ku, pêwîst e di welatekî de mafê damezrandina saziyên demokratik hebe.

Li gorî Salvia mafê bingehîn parastina ji işkencyeyê û mafê jiyanê ye.

Li gorî Sekreterê Giştî yê KMME'ê Michale De Salvia, Komîsyona Mafê Mirovan a Ewrûpayê derbarê rîz û rîcikîn hîqûqê (İştihad) xwe de jî gaveke girîng avetiye. Ew vê yekê wiha şirove dike: "Hebûna şîdetê dema bi birfinêke biçük be jî li ser laş diyar bibe, rasterast digihîje bîryara îspata işkencyeyê. Ev kî dibe bila bibe. Dixwazî bila milstanekî zor xeternak be jî, dîsa dema şopa işkencyeyê li ser cesed bê dîtin em wî cesedi wekî delîl bi kar tînin." Li gorî Salvia, herçiqas hêzên ewlekariyê berbirsiyariya kuştinê di xwe de dibînîn, divê bikaribin li dijî wan rîexistinan têbikoşin jî. Di berdewama axaftina xwe de Sekreterê Giştî yê KMME'ê çeliş tiştîn balkêş kir û wiha got: "Pêwîst e saziyên dewletê bi bûyerên kuştinan re elqedar bibin, dema ew eleqedar nebin wê dewlet ji wê bûyerê berbirs bê dîtin."

Di dirêjahiya axaftina xwe de Sekreterê giştî li ser mafê hindikahî rawestiya. Wekî mafê bingehîn jî ev tişt nişan dan: "Mafê televîzyonê, radyoyê, bi zimanê xwe xwendin û nivîsandin û bi nasnameya xwe, xwe ifadekirin."

Silvia wekî bersiva pîrsîn me yêni li ser kîşeyâ kurdi, pêpeskirina mafê wan û dubarekirina heman súci ev tişt gotin: "Li gelek welatan ixlalan mafê mirovan pêk tê. Lî heta niha herî zêde doz li İngîlistan, Fransa, İtalya û Tirkîye hatine vekirin. KMME alîgîrî aşî û siyaseta aştiyane ye. Di bûyerên dubare de heta niha KMME bê tevger nemaye. Ev yek ji bo Tirkîyeyê jî derbas dibe. Dema ku Tirkîye ji du bûyerên wekî hev bê cezakirin, wê helwesta KMME'ê tütjtir be."

NAVENDA NÜÇEYAN

Geşta rojnamegerekî ber bi Girtîgeha Sarayê...

Dîsa rojnamegerek hate girtin... Piştî Işık Yurtçu rojnamegerekî din ji bo ku 7 meh û nîvan li Girtîgeha Sarayê rakevî ji aliyê me ve rojâ 16'ê meha püspörê hate bi rî kirin. Em saet li dora 11'an li ber avâhiya Komeleya Rojnamegeran a Tirkîyeyê civîyan. Em hemû li benda Rojnameger û Niviskar Ragip Duran bûn. Girseyâ ku li ber Komeleyê ji rojnamegeran pêk dihat bala kesen ku di ber Komeleyê re diçûn û dihatin dikîşand, li baldarî li girseyê dinêrin, dixwazin hîn bibin ka ci bûye. Duran, pazde bîst deqîqeyan de-teng gîhîste ber komeleyê. Lî dema ku gîhîste ber komeleyê ji qiyamet rabû. Belki em di emrê xwe de yekemîn car li artêseke bi vî rengî rast dihatin. Belê artêsa medayê. Gelo çima vê bûyerê hew qasî bala wan kişandibû? Adetî li ser piştî hev siwar dibûn. Çend flaş û hin tiştîn din ji ber lihevsiwarbûnê şikestin. Bi rastî ne em tenê yênu ku besdarî wê torenê bûn, hemû şaş mabûn. Piştî ku Nail Gürelî axîvi, Duran ji axaftineke kurt kir ji piştî axaftina wî em jî digel wî li otobosê siwar bûn û me da riya Girtîgeha Sarayê.

Ji wê deqîqeyê sun de serpêhatiya rî dest pê kir. Bi rastî coşkeke mezin hebû di rî de. Ji çavên Duran diyar dibû ku piştîriyê, girtîgeh bi wî da-yê jîbirkirin. Demekê Ragip Duran bi heyata ku ji saziyên kurdan pêk dihat re sohbetek kir û ne-heciya ku li wî hatiye kirin bi tenê bi du hevokan şîrove kir. "Yênu ku diziyê dîkin 4 mehan digirin, lê em..." Ligel her tiştî moralâ xwe têk nedîbir û digot: "Heta ku ev heval hebin ez tu carî bi tenê namînim." Digel van yekan di vê rîwityî de kesen ku heta niha em di çalakiyeke bi vî rengî de li wan rast nehatibûn, tevlî vê rîwityî bûbûn.

Duran di dema rîwityî de bi gelek rojnameyên biyan re bi riya telefonê hevdîtin pêk anîn. Carekê di destê wî de qazikeze faksê û hate pasîya otabosê. Ew kaxiz rûpelek ji rojnamya Liberasiyon bû. Di rojnameyê de li ser wî nûce hatibû nivisin. Jixwe ew nûnerê wê rojnameyê yê Tirkîyeyê bû. Di heman demê de faksek ji Le Monde ji gîhîste destê wî, di wê rojnameyê de jî li ser wî nûce hatibû nivisin. Bi mebesta vê yekê ew fak-sen rojnameyân ji bo rojnamegeren qasobêj bû

mijara henekan. Di wan her sê çar saetên rîwityî de, bin bîryara dadgehê qet ne hate kolandin. Ji ken û cambaziyê pêştir tiştîkî û nehate kirin. Me sedema vê helwestê merak kir û ji Ragip Duran pîrs kir. Duran jî em di wî warî de mafdar dîtin û got ku, ji avabûna komara tîrk vir de tabûyê. Her ku em nêzî girtîgehî dibûn Ragip Duran bi hesreteke kûr li der û dora xwe dinêrt. Dema em gîhîstîn ber girtîgehê çend rewşenbîren ku di wê girtîgehê de bûn desten xwe ji bo me di derabeyen qowîşê re derxistin û bi du tiliyan nîşana serfirazyê kirin. Di wê demê bi rastî ji girtîgeh bi me gelekî eletewş hat. Girtîgeheke biçük, çar hawî-dorê wê ji tîlen polat hatibûn dorpeşkirin. Jiyana kesen rewşenbîr û ronakbîr de neqeba çar dîwan de dihate bisinorkirin. Ev jî bi gelek kesan acep dihat. Belê cihê Işık Yurtçu, Ragip Duran ji jî kir, gelo piştî Duran wê kî cihê wî tîji bike!

AZAD ALTUN

Huner û jiyanî Hesen Zîrek

Hesen kurî Ebdulla ye, nasnawî "Zîrek" e. Hesen dû biray hebuwe, gewrekeyan nawî "Heme Emîn" e. Diway mîrdinî "Hesen"î biray hêndî pê neçû, ewîş emîr xoy kird. Biray biçûkî naw "Huseyin" e û êsta le Bokan e. Daykêyan nawî "Amîne" ye, ewîş diway Zîrek zor nejiya û mîrd.

Her le zuwewe bawlkî emîrê û rencî bêxêwkirdinî daykî dekewête estoy, belam hêndey pê naçê daykî sô ekatewe û "Hesen"îş derbeder debê. Le Temenî heşt no salegî da kirêkarî dest pê deka. Le diwazda salî da dûbare degerêtewê gundi "Hermêle" lay Xanan û debê be meyter. Paş maweyek serî xoy heldeğirê û derwa berew xeribî. Paş geran û sîraneweyekî zor le şaranî Kurdistanî Êran, be cahêlî serî Xanan edatewe, debê be yeke tifengçî axa. Ta rojek bîr dekatewe ke nokerî û xelk azardan û raw rûtkirin dûr le mirovayeti û piyawetî ye. Her bem hoyewe tifengekey dedatewe axa û rû dekatewe Kasbî û debête şagirt şofêr. Belam le bextî reş, le beyînî "Seqiz" û "Bane" be maşîn deda le kure cahêlêkî û kure demrê, Hesenîş le tirsîyan heldêt. Dîsan wêl û sergerdan yal be yal, dê be dê ta ew careyan le rêgey Pêncwîn pena dehînête Kurdistanî Êraq. Deçete Silêmanî. Paşan şar be şar ta degate Bexda û le miwanxaney "Şimal el Kebîr" iş dekat, be demîşewe goranî delê û xelkîs dengîyan zor pê xoş debê û yarmetî deden û salî 1953 be yarmetî Neşet Ebdurahman, Hemey Derwêş Kerîm, Selah û Adil Îrfan le Êstgey Radyoy Beşî Kurdi da damezra. Mangî be şes dinar ciwar berna-mey goranî hebû.

Hesen Zîrek mawey pênc sal le radyo êş ekat û salî 1958 Êraq' be cê hêstuwe û gerawetewe bô şarf Bokan. Paş maweyek deçete Beşî Kurdi Radyoy Mehabad. Diway deynîrine Êstgey Kurdi Taran û le wê da zorbey beste rengînêkanî tomor kirduwe. Her le wês Mîdyâ Xanîmî Zendi hênaue. Mîdyâ Xanîm lem barewe delê: "Le salî 1958, Hesen Zîrek hat bo malî babim. Bernamey kurdî taze demezra bû. Bernamey kurdî niyazi bû ke jinekî kurd ya kiçêkî kurd qisey têda bikat, min xom kurd bûm û le Taran jiyanim debirde ser. Legel Hesen Zîrek çum bo radyo. Le idare destim be kar kird. Mangî le idare karim kird û mangî duwayîş legel xoy zemawendim kird." Paş zemawend Hesen bo Êstgey Kîrmashan giwêzrawe. Le wê zorbey goranî na-yab û awazekani tomor kird.

Le salî 1966 kitêbêkî be nawî "Çirikey Kurdistan" bilaw kirdewe ke jiyanî xoy be honrawe û degel şazde goranî têda bilaw kirdotewe. Kak Fereydûnî Muradî le bira kurdekanî Kîrmashan notî goraniye-kanî nûsiwe û Doktor Mihemed Sidêqî Muftîzades pêşekî le ser nûsiwe. Ew le salî 1968 çotewe bo Êraq bo serdanî Silêmanî be niyazi tomarkirdinî goranî bo Êstgey Kurdi Bexda. Belam goranî bo tomor nakan. Lem seferey da bo Êraq tû-

şî nehametî û girtin debêt. Paş şes mangiran û jiyanî bendixane etrêtewê dest Êran.

Her lem dem û tawey jiyanî da li kiçe xoşewîstekanî û Mîdyay Zendî lêk ciya debînewe. Le hawînî salî 1968 le nêzîkî Bane Kanî Mela Ehmed çapxaneyekî danawe ke mil edate Kasbî. Lew maweye da le guzeranêkî naxos da legel jîmî tazey da ke nawî Rabî' e bû, jiyanî be ser debat. Hesen le ser şirêtêkî ke le wê Ka-

min wez'êkî me'mûlî niye, nawêrim derdî dîlî xom lay hemû kes bas bikem. Belam rojek da dêt pir be dem hawar bi-ke we xelkîs halî bikem ke bo çî nayelin le hîc şiwênek aram bigirim. Her wextekîs arezûyan lê bêt ewe behaneyekim bo dedozînewe. Têr û pir têm heldeden û deronewe."

Huseyin Zîrek le barey ew çend şer û gê-çelekî ke le Bane bo Hesen dirust kira-win, delê: "Ême çend car pêman got ka-

Mihemed Emîn le barey nexoşîyekey Hesen elê: "Rojekî Hesen hatewe Bokan û gotî kake emin ew la kelekeyem dêşê, la kelekey hate jan, payîz bû. Zistanî guzerand, jinekey em demane bû "înebest werzî behar e" hat gotî Hesen zor nexoş e. Emin û Huseyinî biram çûyn bo Şino, le Sablax tûşî Hesen Büyn, le malî kuri Seîd Zembili Elîşa. Eger temaşaman kird nexoş e, detwanê bîgerê, qise bika, dadenîşê, nexoşîyekey be ser pêwe bû, êmeş gotman jineket gotûyetî nexoşî û narahat e. Gotî: "Wela kake narehet im." Pêyan gotum ebê "Emeli xot bikeyt" gotman zor çak e emel bike. Hestayn le-geliya çûyne Şino. Le wê nardimane Wirmê, eski berdarî bikat. Eski berdarî kirdibû be kar nehatibû. Hêna manewe Bokan. Le Bokan nardimane Terwêz. Eks berdariyekî tekmlî û tewaman kird, ère doktor Yar Mihemedî emelî kird. Doktor Yar Mihemedî be êmey negot, be dostan û refiqanî êmey gotibû Hesen seretanî cergiyetî. Lî re ta dû mang. Du-wayî koçî diwayî kird. Le rojî 5'î pûşperi salî (1351h.) 1972 ew cihane rûnay becê hêşt û estêrey geş asnamî hunerî kurd kûjayewe bedaxewe.

Le katî mîrdinî da Mîdyâ û Minalekanî û Rabî' e Xanim le lay bûn. Le pêş da qebristanî şar şardîyanewe. Îmam Cum'ey şar ke le derewey şar bû, taze hatibowê, gotî: "Birale eger min lêrê ba-maye nemdehêş lê Qebristanî Gewre da binêjin, çunke lay min wesiyetî kirdibû, le kewî Naleşkêne bişarnewe," fewî destûr dira giwêjitanewe bo Naleşkêne we êsta gilkuy ew hunermende le Naleşkêne ye.

Le kèlekey nûsrawe:
Gorî Zîrekî nemir ziyaretgay pîr û ciwa-ne/ Cêgây raz û niyaz u miradî aşqanî/ Eger hatiye ser qebrî şad be, nekey boy bigiri/ İsq u şadî ewînî dîlî hunermandan e

Le lay sing nûsrawe:
Zîrek zorit kird xizmetî huner/ Jînit le pêna-w huner birde ser/ Rojgarit satê be bêxem nebû/ Belam le huner hîçit kem nebû

Le lay ciwarê nûsrawe:
Birwane kitêbekey/ Ziyaretî ke kèlekey/ Kurdi zîndû kirdewe/ Zîrek be hunerkey Serçawekan:

- 1) Be serhatinekanî Hesen Zîrek-Be hawkarî Mihemed Hesnî niyâ- Nûser Mîrza Kerîm Xoşnaw.
- 2) Kitêb gewherî nûser Osman Sarbajîri
- 3) Newari giftûgoy xêzan û birakanî Hesen Zîrek legel Radyo Kurdi Bexdad be hawkarî Radyo Qesr. şîrîn.
- 4) Kitêbi Çirikey Kurdistan nûser Hesen Zîrek.

SEÎD SULÊMANI-
MIHEMED HESENÎ NIYA

Govarî Sirwe, jimare 139, lapere: 25-27, wergêr bo pîti latîni Samî Berbang

Hesen Zîrekî nemird

nî Mela Ehmed tomarî kirduwe, delê: "Emin lêrê le kewû şaxêk da dejîm, çûn le hemû Êran û Êraq hîc rîga û cêgam niye, şîwênekim niye têda bijîm. Le beyînî du sê kew da çayxaneyekî naxos a eca'bîm heye. Ger bîn temâse biken te'ecub demênin ke min çon lêrê dejîm. Na pêm xoş e û kasbî lê dekem. Çunke huner le nêw kurda qedrî nema, huner bo min behreyekî neda, huner bo min karêkî nekird ke be şîwêni da biçim. Çunke be zibanî kurdî qise dekem." Le şewêkî mangî gelawêjî salî 1969 çend neferêkî deçin bo malî Zîrek le kanî Mela Ehmed. Zorî lê bedin we şerî le gelya deken. Em şerane gorayî pê nayê. Şewêkî dike ewende be qundaqey tifeng le Zîrek dedin ke dête halî mîrdin û herçî pûlişî hebû hemûyan lê stand. Zîrek le barey em hemû azarewe delê: "Wez'i

ke eto tenha xot û birajine Rabî' ey jîntê û kiçekanîş le lay daykiyan in. Ême zor çak detiwanîn be xêwtan bikeyn, yan were lêre kasbî bike. Êmes yarmefit dedeyn û çawîşman lêt debê we ke kesîs natiwanê bêxud şerit pê bifrosêt." Hesen le wilamî em daxwaze û çen pîrisiyarêkî Huseyin delê: "Helbet xoş eza-nî em core şitane be min nakrêt, ba salê dû sê car têm helden, be feqîri ejîm. Belam le naw xelkîs serberz ejîm." Hesen Zîrek le Bane namênê, eçête bo Mehabad. Maweyek le Mehabad dejmînêt le wê rojek efsêrêkî Şehrebanî le ser goranî gotin zorî lê deda ta beyanî le nêw hewzî paşga ke le bendîyan kird û ta çend rojek nexoş ekewê. Le Mehabadîş namênê, paş maweyekî dîkey dîsan be cêga û ban dekewê. Wa diyar e zemânî nexoşîyekey malê le Şino buwe.

Rêzimanê kurmancî

SAMÎ BERBANG

- Wane 16 -

Rengdêr

Her wekî ji navê wê jî diyar e, rengdêr rengê navdêrekê didere. Hinek kesan navê "hevalnav" jî li rengdêrê kirene, ji ber ku ew hevaltiya nav dike, navdêrê bi gelek aliyan ve bi mirov dide nasin. Bi alîkariya rengdêrê mirov navdêrê dinase, reng û rewşa wê dizane.

Rengdêr ji aliyê wateyê ve du bir in; yênu ku di binyata xwe de rengdêr in û yênu ku di binyata xwe de tiştekî din in, lê dema dikevin beriya navdêrê dibin rengdêr. Bo nimûne, em dibêjin; res, kinik, çavşin tiştek tê ber çavên mirov. Yanê ev peyy kesekê i yan jî tiştekî bi mirov didin nasin, wekî; Kera res, lawîkê kinik, keçika çavşin...

Ji aliyê peyvsaziyê ve rengdêr ji wekî hêmanen din dibin sê bes; xwerû, hevedudanî, pêkhatî. Rengdêrê xwerû, hêmaneke tenê di nava xwe de dihewînin. Wek; no, tûj, res, spî, kesk, jîr, berz, xweş, şor, kal, pîr, qenc.... Dema mirov wan rengdêran ji hev bike, tiştekî watedar ji wan dernakeve.

Ji bo ku mijar baştır bê fêmkirin, çend mînak:

Xwarina sor mirov nikare bixwe.

Zebesê kal bi kérî tiştekî nayê.

Mirov jîr ji kar û xebatê diyar e.

Xwarina xweş ji hêla her kesî ve tê eci-bandin.

Rengdêren hevedudanî ji du hêma-nen serbixwe hatine pê. Her du peyvîn ku wan pêk tûnîn jî bi serê xwe xwediyê wateyekê ne, lê rengdêra nû wateyeke nû dide, wekî; Çavres, pozbilind, paye-berz, navno, jinepîr, kalemnîr, porspî... Her wekî ji minakan jî diyar e yek ji wan peyvan ku ew rengdêr pêk anîne bi ser xwe xwediyê wateyekê ne. Yanê hem poz hem jî bilind watedar in. Ji bo sayî-kirina mijarê pêwist e, em çend minakan jî li ser vê mijarê bidin:

Keçika çavres dil berdabû welêt.
Mirovên pozbilind nabin şoresger.

Çeko hevakekî payeberz e.

Mirovê navno nikare dilê kesî xweş bi-ke.

Li hêla din, rengdêren pêkhatî bi alîkariya peyveke watedar û qertefan pêk tê, wekî minak; tirsonek, gundî, jîrek, bengî, navdar, watedar, zérker

Her wekî ji minakan jî diyar e, peyvîn tirs, gund, jîr, beng, nav, wate bi xwe watedar in, lê qertafen -onek, -ek, -î, -dar wateyeke nû dane wan. Ji bo van cureyên rengdêran jî mirov dikare çend minakan bide:

Kesê tirsonek nikare karekî bibe seri.

Mirovê gundî dema tê bajêr, şaswaz di-

bin.

Gotina watedar tim giranbiha ye.

Hevalê min geleki jîrek e.

Zilamê navdar, xwe zû winda dikin.

Kesê zérker zû dewlemed dibe.

Celebêr rengdêran

Rengdêr par ve dibin ser çend celeban. Her wekî tevliheviya di navlêkirinê de, li jihevderxistinê de jî tevliheviye. Lê mirov dikare bi awayekî giştî di bin van sernavan de wan ji êk cuda bike:

1) Rengdêren çawaniyê (wesfin)

2) Rengdêren şanîdanê

3) Rengdêren pirsîyarî

4) Rengdêren nebinavkirî

5) Rengdêren jîmarîn

Rengdêren çawaniyê

Rengdêren çawaniyê her wekî ji navê wan jî diyar e, çawaniya navdêrê nîşan didin. Ew rengdêr bi du awayan bi navdêrê ve dibin; bi alîkariya vegetandekê wekî "Mirovê baş, keçika bedew, xorê jêhatî, kesê qure, dara hişk, xaniyên kevirî ..." û bi alîkariya lêkera bûn mîna "Ev dar hişk e", "Xaniyê me fireh e.", "Gundê me nêzik e", "Hevalê min jêhatî ne.", "Birayê min serhişk e".

Mirov dikare ji minakan jî fêm bike ku rengdêren çawaniyê rengdêren resen in. Her wiha divê bê gotin ku rengdêren

resen jî neguherbar in, lewre jî tu guherin di wan de çenâbe. Anglo di nava hevokê de tu qertafan nagirin, tu peyvîn wan guherin bi ser de nayê. Vegetandekê ku pişî rengdêran tê jî jixwe ne vegetandekê rengdêrê ne, lewre jî divê cûda bêni nivîsandin.

Bo nimûne, gava em dibêjin; "Hevala dilgeş a jîrek." Vegetandeka yekjimar/mê /-a/ ne vegetandeka dilgeş, lê vegetandeka heval e. Li vê derê divê me têbîniyekê li ser çewtiyekê binivîsin. Hinek kes dema du rengdêren li pey hev rîz dikin, vegetandeka duyemîn dikin /-i/, yanê dibêjin: "Hevala çeleng î delal", ev bikaranin çewt e ji ber ku /-i/ vegetandeka navdêrê nêr e, mirov nikare li nik navdêrê mê bi kar bîne. Qertafa /-i/ cihê /-e/ digire, lê tu car nikare cihê /-a/ bigire. Jixwe di hin devokan de li şûna vegetandeka /-e/ qertafa /-i/ tê bikaranin. Mînak, li cihê ku bibêjin "Bavî min got", dibêjin; "Bavî min got." Ji ber vê egerê mirov dikare bibêje; "Hevalê delal i ciwanmîr hat."

Em dikarin bi çend minakan dawî li mijara rengdêren çawaniyê bînîn.

Hevala min a çeleng kete nav refan.

Birayê min delal in.

Dayika niştiman li ber dilê min ezîz e.

Dara gûza bilind sî daye dora xwe.

Karika biçûk winda bûye.

Birayê min ên mezin, li dor xwarinê ci-viyane.

Xwişka min a çavşin çûye gund.

Qirêjiya Başûr (2)

NEJDET BULDAN

Sâşî û xeletî ji bo mirovan e. Rêxistin û sazî jî dikarin xeletiyan biken. Xeletî bi piranî ji nezaniyê tê kirin. Mirov, sazî û rêxistin dema kîmasyîn xwe qebûl kirin, êdî careke din wan xeletiyan nakin.

Lê belê PDK (Partiya Demokrat a Kurdistanê-Iraq) roj bi roj xeletiyan xwe zêdetir dike. Mixabin, êdî navê rewş û çalakiyên wê xeletî nîn e. Navê siyaset û têkiliyên wê îxanet e.

Béguman parti û rêxistinê bi navê kurdan, dikarin siyasetê an jî têkiliyân digel dagirkeran ji biken. Lê pêwîst e ku ew têkili li dijî berjewendiyê Kurdistanê ne. Tiştekî xwezayî ye ku parti dijberiya hevdu jî biken. Lê belê bi parastina mafê kurdan û dijberiyeke siyasi. Di dîrokê de me dîtiye; dema şerî azadiyê hêzên çekdar tenê êrişan dibine ser dijminê xwe, dagirkeren xwe. Dibit ku dema gehîştine azadiyê, navbera hêz û partiyê çekdar de li ser desthilatiya welêt jî ser çebîn. Ew jî daxwaza me nîn e. Lê belê li pir welatan ev

çêbûye.

Îro li Kurdistanê girîngîya yekîtiya neteweyî, li pêsiya hemû xebatan e. Ji bo şervanên ARGK'ê jî pêwîstiya çiayêvî Başûr heye. Ew çiya bi destê gerîlayan azad bibin, ji bo hemû Kurdistanê ne. Rûmeta gelê Kurdistanê ye. Di ketina leşkerên dagirker a başûrê Kurdistanê de, tu berjewendiyê kurdan çinîn in. Tenê karê dijmin e. Ala zer a PDK'ê li wan herêman bilind nabît. Ala Tirkan tê lidarxistin. PDK'ê hêvî û daxwaziyê xwe bi tirkan ve girêdaye.

Êrişen li ser penaberên bakurî ci kara PDK'ê tê de hebû? Dewleta tirk ji navekî navneteweyî ditirsiya. Rûreşîya Dewleta Tirkan hatîbû pejirandin. Pirsgirêka kurdan di rojeva navneteweyî de bû. Di vê rojevê de berjewendiyê PDK'ê jî hebûn. Mixabin PDK'ê ew berjewendiyê gelê Kurd bi siyasi pêpes kirin. Bi exlakî jî destdirêjiya penaberan kir.

Halepçê û hemû komukuyîn Seddam ji bîra PDK'ê çûne. Bi arîkariya tanqê Seddam Hewlêra azad careke din hate dagirkirin. Kurdên ku berê ji xwînxwariya Seddam koçber dibûn, di sala 1996'an de ji ber hevalbendiya PDK û Seddam revîn. Bi hevalbendiya digel Seddam ci derdên kurdayatiyê hatine dermankirin? Li cihanê kê dîtiye ku, hêzek bi hevkariya dagirkerê xwe di paytexa xwe de desthilat bîbit?

PDK wan pîrsan li xwe naket. Eger

Dewleta tirk xêrxwazê kurdan bît, çima mafê kurden Bakur nadet? An jî desthilatiya kurdan li Başûr napejirînitin. Di êrişen li ser Başûr de li pêsiyê, çahşen Bakur û pêşmergeyê Başûr tê kuştin. Li hêla din gerîlayen kurdan. Ev yek tê ci wateyê? Wekî li Bakur hinde Kurd bûne cahş ne bes bin, iro li Başûr jî pêşmerge bi destê PDK'ê dibine cerdevan. Navê qehremaniyê li ser wan radibît. PDK'ê bi qirêja xwe navê pêşmergeyatiyê jî hetikand, gemarî kir.

Em baş dizanin ku hêza Başûr a çekdar, bikir firotina mirovan jî diket. Gerîlayen bi saxî tên girtin, difiroşite Dewleta Tirk. Ev tiştekî vesartî nîn e. Her wiha dîsa gelê xwe bi pare û bertîl rîdikete Tirkîyê û ji wê derê jî, koçberî Ewrûpayê diket. Di vê hêlê de jî pêşberiya valâkirina Kurdistanê diketin. Di cihanê da taciriya mirovan rabûye. Berpîşyaren PDK'ê bi vê ticaretê dewlemed dibin.

Qirêjiya Başûr ji axa wê nîn e. Ji mîjî û bûr û baweriye PDK ye. Bi kincen kurdi, çalakiyên tirkî tê kirin. Bi navê kurdan, ramanen kemalîzmê tên xebitandin. Şûstîn û paqîkirina Başûr, di riya paqîkirina nok-eriyê-de derbaz dîbit. Di bin xulamîtiya dagirkeran de jî tu hêz bi ser nekeltine. Serkeftinê rojê hebin jî, dîrok dê wan bi qirêj û sermezarî binivîsitin.

Heval bavê min!

Di sala 1992'yan de eşqa evîna dayîka niştiman ketibû dilê Hevalê Ceng û ew dilgeş bûbû. Qet nedisekinî, dilê wî germ bû. Em bi hev re rûniştin û me soz û peyman da hev. È ji me bikaribe wê rahêje çeka xwe û biçe nav arteşa gelê kurd. Wê ew kes, şerê çekdarâf û serxwebûnê bike. Yê mayî jî wê doza wan bimeşînin. Her wiha eynî wextê keça min jî biryar girtibû ku tevî refen gerîla bibe. Em bi vê biryare jî gelekî kêfxwes bûn.

Roja din tevî malbatê em cûn deşte. Me xureka xwe çekir. Me xwar, piştre jî me dîlan girt. Ji ber ku Hevalê Ceng û qîzâ min li ber çûnê bûn, me bi hev re wêne kişandin. Herduyan jî işareta zaferê kiribûn. Pişti hefteyekê Heval Aydin jî hat (8'ê pûşpera 1992'yan li izmîrê şehîd ket) û me xatir ji hev xwest. Bi kêt û şahî, me ew bi rî kîrin û çûn. Li bajarê izmîrê, li Kadîfekalê dijmin ew û hevalên wan girtin. Deh şev û deh rojan işkenceyên xedar li wan hatin kîrin. Piştre Hevalê Ceng şandin Girtîgeha Bucayê. Pişti girtina wan, polîs hatin mala me, ez jî girtim û ez şandim girtîgehê. Ez û Hevalê Ceng li dora sê mehan di Girtîgeha Bucayê de man. Lî li girtîgehê jî Hevalê Ceng qet di cihê xwe de nedisekinî. Evîna gel ketibû dilê wî, her dem hêrsa xwe bi sloganan dida xuyakîrin. Her dilê wî bi arteşa gelê wî germ dibû. Roja 15'ê berfanbarê em bi hev re tahliye bûn. Hevalên li girtîgehê, ji bo me şahiye kî dar xist. Min li wê derê axaftinek kir, di axaftinê de min da zanîn ku heta welatê me azad nebe, dê her tim riya me bi girtîgehan bikeve.

Hevalê Ceng jî bi kurtayî wiha peyi: "Hevalo! Ez zêde dirêj nakim. Soza min ji hevalê zindanê re û Partiyê re ev e. Dema ez derketim devê derî, ez ê gava xwe ya ewil ber bi artêsa gel ve bavêjim û ez riya xwe ku nîvco mabû, bikudinînim." Hevala da çepkan û slogan qîrandin. Hevalê ceng li ber deriyê qawîşê zivîri û slogan qîrandin. Belê bi coşke mezin bi derve ve diçû. Wê li ser riya xwe ya nîvco mabû bimeşîya. Dema em vegeryan malê, pişti deh rojan Hevalê Ceng xatir ji malê xwest û berê xwe da Kurdistanê. Hefteyekê bi şûn de ji malê re telefon vekir û wiha got: "Heval îse min temam e. Ez diçim belki heta çar mehîn din em ji we re xeberan bi rî nekin. Çimkî ez ê hinek dûr biçim. Lî ji vê û şûnde ez dê careke din vegeyim. Çiyayê Xerzanê." Ceng pişti şes mehan ji min re pusuleyek şand. Di pusula xwe de wiha nîvîsandibû: "Heval bavê min! Min perwerdehiya xwe qedand û ez hatim û ez êdi bûm kurê partiyê, ez endameki artêsa gelê xwe me. Ez gelek kêfxwes im, xwe gelek bi siûd dibînim ku dî bin

Heval Ceng

Serokatiya Partiyê û di nav artêsa gelê xwe de dimeşim û soza min ji Partiya min û ji gelê min re ev e, heyâ cilkek xwîn di bedena min de hebe ezê bi coş û bi eşq bimeşîm." Çend mehan bi şûn de dijmin girt ser mala me, çend heval girtibûn hatin ku min jî bigirin, lê ez nekeitim destê dijmin. Çend mehan li bajarekî metropolî mam. Pişti çend mehan min jî biryara xwe da ku ez jî herim welêt. Meha hezîran (pûşperê) bû. Ez çûm welêt û li gundekî Batmanê gîhîstim komek hevalên gerîla. Em cûn çavê hev, me hev hembêz kir. Heval fermendar pirs kir: "Ev heval kî ye? Me ew nas nekir." Heval ji wan te-got: "Ew bavê hevalê Ceng e. Ew bi xwe jî heval

e." Hevalan li çavê hev û din dînihîtin. Hevalê Xoce berê xwe da min got: "Heval tu qet pîrsa Heval Cengnakî." Min jî got: "Heval min hûn dîtin ji min re bes e." Careke din li hev di nîhîtin. Û heval Xoca bi dengekî hêdî wiha got: "Heval, wan rojan hevalê Ceng şehîd ket." Min serê xwe bilind kir min li çavê hevala nîhît û bi dengekî bilind: "Bila Partî sax be. Bîjî Serok, Bîjî artêsa gel, Bîjî Eniya rizgariya gel!" Hevalno serê we sax be. Her yek jî we, ji bo min Cengek e û cengdarek e. Wa ez hatime ez ê çeka wî hilgirim." Me ji xwe re hinekî sohbet kir, em rabûn. Heftiyekê em bi hev re meşîyen. Çi niqta ku em gihanê, ji hevalê Ceng bi

Cengdarê cenga giran

Sala 92'yan kar bû biçe Kurdistan

Li Izmirê hat girtin

Avetin nava zindan

Heval Ceng nedisekinî

Li nav diwêre zindanan

Qir dikir:

Biji Partiya Karkeran

Lo heval, hevalê Ceng

Cengdarê Cenga giran

Ferhat û Ceng heval in

Şoresgerê Kurdistan

Ji zindanê derket û

Ew nesiya Kurdistan

Navê xwe danibû Ceng

Cengdarê cenga giran

Lo heval, hevalê Ceng

Cengdarê cenga giran

Ceng û Ferhat heval in

Şoresgerê Kurdistan

Hilkişya çiyayê Xerzan

Ket nav refîn pîlingen

Bû endamê artêsa

Gelê xwe yî Kurdistan

Lo heval.....

Sala 94'an

Ew wiha germa hezîran

Li mintika Badika

Ceng dimeşîyi li peşîya kervan

Şevez nîvê şevê bû

Ket kemîna nokaran

Ew Amîloyê alçax

Tevî tîmîn cerdevan

Şehîd ket Ceng û Ferhat

Ew hevalê dilovan

Lo heval.....

Ferhat û Ceng hevalin

Bûn şehîdê Kurdistan

Çiyayê Xerzan ci xweş e

Bîna şehîden jê tê

Min jî divê ez bîn bikim

Agir jî nav dilê min tê

Çeka we ez bernadim

Arama min pir pê tê

Ger ez jî şehîd bibim

Waye kerwan li dû me tê

Lo heval...

xweşî û bi başî behs kirin. Wîsa dida nîşan ku Heval Ceng xwe bi hevalên xwe pir dabû hezkîrin. Heya em cûn wargeha mezin. Li wargeha mezin fermandarê herêmê Heval Serdar ji me re sehadeta heval Ceng bi berfirehî vegot: "Heval Ceng û Heval Boz çûbûn, hevalê ku nû hatibûn ji Farqînê bînin. Her du jî hevalê çeleng û rînas bûn. Şervanen nû hem ji Ewrûpayê hatibûn hem jî ji metropolan hatibûn. Heval diçûn ku wan bînin. Gundek li mintika Badikan e li ser riya wan du gundekî çeteyan heye. navê gund Gundik e, serçeteyê wan, navê wî Amilo ye, xayinekî mezin e, tim û ji tîmîn taybet re rîberiyê dîkin. Heval şeva 18'ê pûşperê ji Gundik bi rî dikevin. Çardeh şervanen nû ji bi van re ne. Heval Ceng li pêş dimeşe. Di rî de heval Ceng, çenteyê ku hevalê ji Almanyayê hatîye hildigire û dimeşin. Tîmîn taybet û bi tîmîn Amilo ve di peşîya van de kemîna danîne. Heval Ceng û hevalê ku ji Almanyayê hatibû, di pêşîye de dimeşin û dikevin kemîna ceşan xayîn. Di navbera Gundik û Qerîka de şehîd ketin.

Heval Serdar weha digot, Heval Ceng, hevalekî gelek dilovan bû fedâkar bû. Me gelek tişt jê hevî dikirin. Lî belê şehîdê partiyê nemirin. Em tev kûrê partiyê ne. Ez jî hinek jî hevalê re axivim. Soza me jî şehîdî me re heye, em jî xwe layiqî wan bin û çeka wan li erdê nehêlin. Em doza wan bimeşînin.

XALÊ OSMAN

□ Pûşper 1992:

Abdulmelik Şêx Bekir (Melek) şehîd ket

Hunermend û şoşeger A. M. Şêx Bekir di sala 1968'an de li Amûdê hate dinê. Di 1991'ê de tevî Koma Çiya bû. Digel xebatê xwe yên bi Komora Çiya û Amed re li Zanînghê Çapayê xwendina xwe ya blişkiyê didomand. Ligel helbestan gelek besteyên wî jî hene. Melek, di sala 1991'ê de dikeve nav refen gerîla. Ew di pûşpera 1992'yan de dikeve nav refen şehîdan.

BÜYERINE JI DİROKÊ

□ 26 pûşper 1945:

Neteweyê Yekbûyi hate damezirandin

Neteweyê Yekbûyi (UN) pişî şerî cihanê yê duymîn, ji bo ku di navbera dewletên rikeber de careke din şer rû nede û li rûyê cihanê aşî pêk were, ji allyê 51 dewletan ve bi rîberîya Amerîkayê hate damezirandin. Neteweyê Yekbûyi bi awayekî fermî di 24'ê kewçêra 1945'an de hatiye avakîrîn û ji van şaxan pêk tê: Konseya Ewlekarîya, Konseya Aborî-û Cîvakî, Dîwana Dadê, UNESCO û UNICEF.

Ji dîrokê rûpelek bi xwîn:

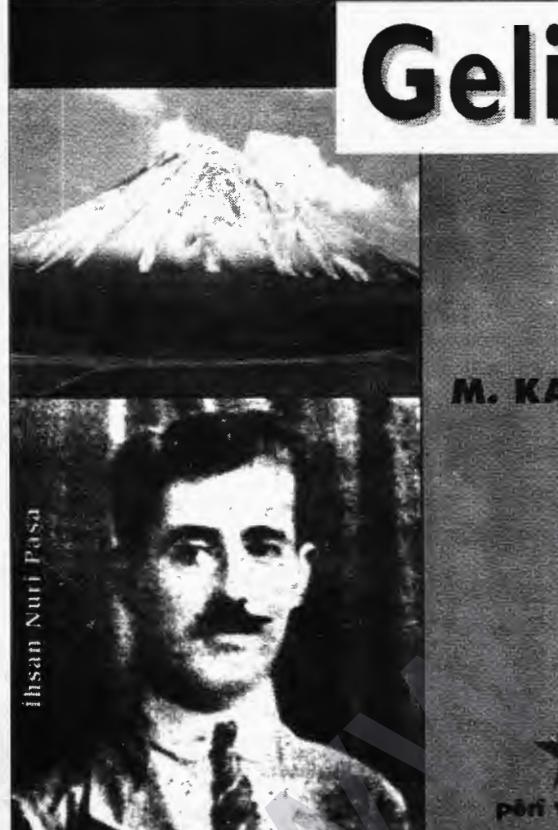
Serhildana Zîlanê pişî ku şervanê kurd 20'ê meha pûşpera 1925'an xeta telgrafê ya derdora Çaldiran û Bazîdê qut kirin, dest pê kir. Dema ev qewmîn pêk dihat, Kor Husêن Paşa û Emîn Paşa tevî 300 çekdarê xwe êris dibrin ser nehiyeya Zîlanê û Fermandariya. Leşkerî ku 20 kilometir li bakurê Erdîş diket. Di vê navberê de eşîrên derdorê jî tev li şervanê kurd dibûn. Li gorî ragihandina Ihsan Nûrî Paşa, şenîya Zîlanê li gorî biryaren ku hatine şandin lebat nekirine, loma jî zû êris birine ser Hesen Evdalê. Li Hesen Evdalê 200 leşkerên tirk hebûn. Kurdan herêm desteser kîrin û leşker dîl girtin.

Dewleta tirk bo ewlekariya xwe ketibû nav

qirkirin. Fermandarê artêsa tirk ê li Erdîşê, ji gelê navçeyê daxwaz dike ku ew li dijî şervanê kurd rabin. Di vê navberê de Erdîş demekê di bin qontrola şervanê kurd de dimîne. Di êrisa Zîlanê û çeperkirina Erdîşê de 2 subay, 16 leşker têne kuştin, 150 leşker jî winda dibin. Her wiha ji çekêni sivik heta yên giran gelek cureyên çekan dikevin destê serhildêren kurd. Ji ber ku heta roja 24'ê pûşperê dorpêckirina Erdîşê didomiya, dewleta tirk ji gelek navce û bajarê derdorê alîkarî ji leşkerên xwe dixwest. Di wan rojênu ku hêzên kurd li herêmê derbêngiran li artêsa tirk dixe de, Fermandariya Qolordiya 9. ji Fermandariya Gişî ya Leşkerî re raporekî dişîne û-balê dikişine ser van xalan:

"Alaya Jenderme ya Seyar a 5. bela wela

Geliyê Zîlan

lez û bezeyeke mezin, lê ne kemalist û ne jî Ihsan Nûrî Paşa dizanibûn ku dê êrişike bi vî renge bê ser Zîlanê. Li hemberî vê yekê Fermandariya Leşkerî ya 5'an bo ku li dijî şervanê kurd derkevin dest bi kar kir. Lî Fermandar, tevî leşkerên xwe ketin kemîna şervanan. Di vê navberê de Ihsan Nûrî Paşa 20 siwariyên xwe dixe bin emrê kurê Hûsîn Paşayê Heyderanî, Mihemed Beg. Armanca wî ew bû ku, derdora Erdîşê û cihêñ asê yên Zîlanê bixista bin qontrola xwe. Mihemed Beg bi alîkariya gelên derdorê gir û rî xistin bin qontrola xwe. Her wiha tabureke leşkerên tirk jî dîl girt û berê xwe da Erdîşê, êris bir ser balafirgehê, gelek serbaz xistin binçav û tevahîya balafiran texrîb kîrin.

Wê demê dîsa qirêjiya politîkayê Tirkîyeyê derdi Kevin holê ku gelên herêmê bi hev bidin

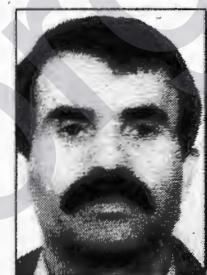
bû. Çekêni sivik û giran ketine destê serhildêran. Hikma me li Gelîyê Zîlan û Herêma Erdîş nemaye. Gelên herêmê piştigiriyeke xurt dide serhildêran. Lewre divê hêzên leşkerî yên li herêmê hay ji xwe hebin; li derdora Erdîşê li dora 80-100, li Zîlanê 100 û li derdorê din jî 60 şervanê kurd hene. 'Eşîra Qalqan' a li Zîlanê tev li şervanê bûye"

Serhildêren kurd ji destpêkê heta dawîyê, ji bo ku serî hilde bang li gel dikir. Her wiha şervanê kurd gundê Bostanê û riyan Erdîş-Wan û Erdîş-Xelatê xistin bin qontrola xwe. Dewleta tirk pişî ku ji rastiya bûyerê haydar bû, 28'ê pûşperê herêmê Patnos û Melazgirê bi hêzên xwe yên leşkerî dagir kir. Her wiha biryar girt ku, ji 1'ê tîrmehê û sün de dest bi taqîbatâ "şakî" yan bike. Leşkerên tirk dixwestin ku tevgera çeperkirinê li dijî hêzên kurd pêk bînin. 200 çekdarê Kor Hûsîn Paşa hebûn. Wan giyê başûre Patnosê dagirtibûn. Kurê Kor Hûsîn Paşa Memo dixwest ku Patnosê bi dest bixe. Lî ji ber ku Mîralyozen tirk li mizgeft û minareyan hatibûn bicihkirin, xwe negîhand fermandariya leşkerî û vekişîya.

Serhildana Zîlanê bi vî awayî têk çû. Bêgu-man di şikestina vê serhildanê de ji dîsa îxanetê serkêşî kir. Asteng û îxaneta herî mezin li hember têkçûna Serhildana Gelîyê Zîlanê îxaneta Eşîreta Keşkoyîyan bû. Keşkoyî di vê serhildanê de bi tirkân re bûn yek. Hêzên tirk ku bi alîkariya Keşkoyîyan Hesen Evdalê careke din xistin bin qontrola xwe, dest bi qirkirinê mezin kîrin û bûn sedem ku "Qetîlama Gelîyê Zîlanê" di nav rûpelên bi xwîn ên dîrokê de ci-hê xwe bigire.

Amadekar: SALIHÊ KEVIRBİRÎ
Çavkanî: Ihsan Nûrî Paşa 'Hatîratî'

ÇAVDÊRÎ

Türkiye divê guh bide raya giştî

MÎRHEM YİĞİT

N e tenê şarezayê lêkolînê rojhilatnasan li ser Rojhilata Navîn û gelêne vê herêmê, belê her meraqdarekî ku hinekî rojê carekê be ji li deng û behsîn cihanê temâse dike, dibîne ku cu carî mîna iro siyasetmedar, analîzkar, institûtû û zanîngehîn cihanê bala xwe nedane pirsgirêka kurd û ew cendî wiha fireh û ciddî li ser nesekinîne.

Bêdûlî mirov kare bêje ku fikra ku dibêje "ev pirsgirêk êdî paşgûh nabe û hatiye cihêki ku nayê şemirandin" diçespe û di listeya bûyerên navneteweyî û rojane de cihê xwe xweş dike. Nimûneyên zindî, konferans û civînên çend mehîn dawî ne ku li Qahîre, Bêrûd, Cenevre û li Berlînê hatîne lidarxistin. Du mehîn dawî, meha gulan û pûşperê de li, dû hev; ereban ji bo xurtkirina "diyaloga nav kurdan û ereban", PKDW û ermeniyan li ser hevkariya neteweyê kurd û ermenî û neteweyê ketine ber şape û êrisa desthilatdarên tirk, institûtûn alman û amerîkiyan li ser pêşeroja Türkiye ku bi nav nebe jî bi naverok têkîliyeke wê ya rasterast a bi kurdan re heye, TUSAVER'E li ser rî û çareyeke siyasi ji bo pirsgirêka heman meseleyê, konferans û civîn çêkirin.

Di van konferansan de Tevgera Rizgarîxwazî xalê standart û serekî bûn. Helbet berê ji bi taybetî pişî Şerî Cihanê yê Yekê ji bo diyarkirina rewş û statûya gelê kurd civîn û rûnîstînên navneteweyî çêbûne, pîrsa, 'em kurdan çawa bi cih bikin?' bûye dabaş. Belê yek dudo ne tê de, yên mayî gişan perçekirina Kurdistan kirine biryar û di vê çacoveyê de ji ne li xêra kurdan bûn. Di konferansên iro de hergav ne rasterast û ne bêminaqese be ji kurd êdî mîna teref û faktoreke siyasi têne qebûlkirin. Bi taybetî rastiya ku PKK hêza serekî ye û gav bi gav ne bi tenê li bakurê Kurdistanê bûye niwênerê gelê kurd, belê pê re li perçeyê din jî xwedî çekdar û rîxistin e, li wir jî pişta xwe dide gel û ji ber vê jî bêyî vê hêzê û li derveyî wê ev pirsgirêk çareser nabe, êdî ne bi tenê raya pêşverû, belê siyasetmedarên emeriîkî yên mîna Henî Barkey, Graham Fuller û yên Ewrûpî ji dibejin. Cardin heman şexsiyet wê bê û pêşeroja Türkiye û cîhgirtina Türkiye di nav Yekîtiya Ewropa de jî bi çareserkirina pîrsa kurdan ve girê didin, daweya diyalogê li Türkiye dîkin. Seroka Grûbê Sosyalist a Parlamentoya Ewropa Paluine Green girêdayî vê meseleyê wiha dibêje ji nûçevanî Ö. Politika re: Türkiye tişten têne xwestin nayîne cih. Li welatên demokratik artêş di bin kontrola idareyên sivil de ne, li Türkiye ev berevajî ye. Ev ji bo demokrasiyê kospe mezin e. Yekîtiya Ewropa li ser du stûnan ava bûye: Konsensus û diyalog. Türkiye xwe ji minaşekirina pirsgirêkîn siyasi dide paş. Ev jî ji bo pêşeroja Tirkîyeyê û ketina nav Yekîtiya Ewropa dibe dijwarî.

Dawî:

1- Mirov kare bêje ku gelê kurd ne bi tenê li hundur û di nav xwe de derdi kevin qonaxeke berzîr û wekî netewe balixir dibe, belê ji meqam, wezaret û zanîngehîn Rojhilata Navîn û yên Rojaya ji baştir tê dîtin û ji her gav berbiçavtir xuya dibe.

2- Hêz û partîyên siyasi li Kurdistanê li gora piştigiriya ku ji gelê kurd digirin û bi nisbet û dereceya niwêneriyetiyeke ku pişta xwe dide vê piştigiriye, di nav platformen navneteweyî de ji xwe ferz dîkin û hesab li ser wan tê kirin.

3- Kîlîta pirsgirêka çar perçeyen Kurdistan û giş neteweyê kurd li Bakur e. Li Bakur partiya xurt û bûye partiya milyonan û li Ewropa ji sedhezarân radîke ser piyan, PKK ye.

4- Dewleta tirk bi duryanekî re li himber hev e. Heger naxwaze mîna hêka qitîk rût û tazî li rastan bimîne, divê guh bide raya giştî û tişten di van konferansan de têne gotin û pêşniyazkirin. Ev bi qasî kurdan ji bo Tirkîyeyê ji baş e.

Hunermend A Rihê musîka kurdî xera nekin

Aramé Tigran, bi stranên xwe bi salan şevbuhêrû dembuhêrê kurdan xemilandin. Gelek kurd wî wekî kurd nas dikin û hurmeteke mezin hîşanî wî didin. Îro di nav kurdan de be sadan kesî navê wî li zarokên xwe kirine.

Aramê Tigran, wekî em wî nas dikin, hunermendekî ermenî ye, ku bi zimanê kurdî distirê. Dengê wî, li seranserê Kurdistanê bêlavbûye. Ew bi xwe di sala 1934'an de li bajarê Qamişlo yê ji dayik bûye. Berî 30 salî li bajarê Qamişlo yê, şahî û a-heng li dar dixistin û bi 3 zimanân (ermenî-kurdî-erebî) distira. Nemaze ji bo pêşketina musîka kurdî xebatê hêja pêk aînîn. Çimkî wî, şoresek di warê musîka kurdî ya nûjen de afirand. Kê ji me stranên Aram nebihîstine? Dema bi dengê xwe yê nazenîn, ev stran digotin: "Şev çû ma tu êdî hew tê lo?", "Leyla Leyla", "Ay dil ay dil dilê min", "Dilbera min", "Wer bîfindaro bilbilo", "Yar, yar, yar yeman", "Bîrîndar im", "Gulistanê, Hayîstanê", "Tu kûlîka ber êvarî" û hwd. Aramê Tigran paşre çû Ermenîstanê. Ta sala 90'i li wir di Dengê Yerewanê stranên kurdî gotin. Vê dawiyê çû Ewrûpayê û li Almanyayê bi cih bû. Di van salan dawîn de, di MED-TV de kar kir û stranên rojê berê vejandin. Di roja 13'ê avrêla 1998'an de hunermend Aramê Tigran bû mîvanê Qamişloka rengîn û me ev hevpeyyvîn di gel wî pêk aînî.

Gelek kesîn ermenî, tiştîn hêja ji gelê kurd re pêşkêş kirine. We jî cihêkî mezin di dilê civata kurd de hîst. Gelo tu di vê holê de ci dibêjî?

□ Karûbarekî insanî dikeve ser milê min, ku ez civata kurd û ermenî bigihînim hev. Ji ber ku binyata me yek e. Em bi hev re rabûne, em cînarê hev bûn, bîrîna me, derdê me tev yek e. Ji bîr neke ku dijminê me jî yek e. Ji bo wîlo, ez di-xebitîm ku dostaniyeke xurt di navbera gelê kurd û ermenî de ava bikim.

Tê gotin ku, Aramê Tigran şahî xis-tîye dilê kurd, ji biçûkan ta bi mezinan. Namerdî nexistiye nav karê xwe. Li vir gelo kurdan ev qenciyâ te anîne ber çavêن xwe?

□ Ev pirsa te yî didoyan ku te da min, ez bi zimanê kurdî xeber didim û kilaman dibêjim. Dê û bavê min di malê de bi kurdî xeber didan û bavê min tim wîlo digot: "Fêrî zimanê kurdî bibin. Çimkî xelasîya me li ser dînyayê bi destê kurdan bû. Stranên kurdî bêjin, dostaniye hev bikin. Gelê kurd tev vî tiştî dişêkirîne foqiladê (bilind).

Berpîrsyarê Radyoya Yerewanê yê berê Mamosîa Teymûr Xelîl Miradov, di sala 1984'an de got: "Heta niha li dora 60 stranên Aramê Tigran li stûd-

yoya me hatîne tomarkirin." Heta niha çend stranên we yêni bi kurdî tomor bûne? Gelo li ser Video-Klibê jî we stran çekirine?

□ Ev pirsa te pirseke zehf xweş e. Ji sala 1967'an ta 1985'an li dora 60 kilamên min hebûn. Pişti 1990'i ku em ji Yerewanê derketin û çûne Ewrûpayê hejmara kilamên min bûn 200. Em hê ji diafirînin û dibêjîn. Me gelek li ser MED-TV'ê tomor kirine û wekî hûn ji dibînin em her dem kilamên şoresseri dibêjîn.

Li ser Video-Klib, hîn me çenekiriye. Kaseta min ya dawî bi navê "Zilan"ê nêzîk 13 kilam tê de hene, 3 ji wan bi ermenî ne ên din tev bi kurdî ne.

Hunermendê kurd Şivan Perwer di hevpeyyvîneke xwe ya kevn de gotibû: "Aramê Tigran mamosteyê min ê mezin e" Gelo hûn dikarı li ser Şivan Perwer ci bibêjîn?

□ 8 sal berê leqayî min hat. Ez dikarîm bibêjîm ku, ew hosteyekî mezin e. Kilamên wî fena (hunera) wî li xweşîya min tê. Carekê min jê pîrsî: "Kak Şivan çîma tu qebûl nakî ku ez ji te re bibêjîm Seyda?" Wî got: "Na tu yî Seyda yî. Çimkî dema te kilam di gotin em biçûk bûn. Em jî pey te mezin bûne û em zehf hez ji te dikin. Ez spasdarê wî me ku wi

wîlo gotiye.

Gotinên stranên te bi tevayî yê hel-bestê Cegerxwîn û yêni bavê we Tigran Mîlikîyan in. Ji bîli van we ji hel-bestê kî strane?

□ Me ji Seydayê Keleş û her wekî ji dengbêjîn wekî Peyvan straye. Dîsa çend kilamên Dr. Sefqan û hin jî yêne gerlerî û hinek jî em ji pirtûkan tînin, bes xweş be, em dikin kilam. Li vir ez dikarîm bibêjîm ne şert e, ez kilamên xwe ji helbestvanên mezin wergirim. Ez dikarîm ji gotinên zarakan kilaman çebikim heger xweş bin.

Cî peywendiya te bi bajarê Qamişlo re heye. Xwezîka ku tu behsa hinek rojêni xwe yêni kevin, şahîyen ku te li vî bajarî saz dikirin ji me re bikî?

□ Ez di sala 1966'an de ji Qamişlokê derketime û 18 salan ez dûri Qamişlo kî mam. Qamişlo her dem li ber çavê min bû, wekî filmekî sînemayê û min digot: "Gelo wê rojek heyê ku ez dîsa vî bajarî bibînim?" Çimkî ev xwelî min dikisi-ne. Ez li Qamişlokê çêbûme. Di vê hanîne de ez di ber mala xwe ya ke vin re derbas bûm. Min li derî xist. Xwediya malê derê vekir, wê nizanibû Aram kî ye, ji min re got: "Xêr e?" Min jê re got: "Ez dixwazim derbasi malê bibim" û ji

ram ê Tigran :

Li ser muzîka kurdî ya nû rexneyeke min a biçûk heye. Bila kes dilê xwe negire. Gelek dengbêj, ev ên ku derdi Kevin ser televîzyonê, rihê kurdî xera dikin. Kilamên wan diçe rihê hîndî, tirkî û ewrûpî. Ez dikarim bibêjim "Meqam tirkî ne, xeber bi kurdî ne" Ger kilamek dido bûna, xem nîn e lê piranî wiha ye. Şireta min ji wan re, bila her tim kilasîkên me yên kurd bînin bala xwe. Wekî Hesen Cizîri, Mihemed Arif...

kerema xwe re qehweyekê çêke" Xwe-diya malê behitî ma. Ez derbas bûm. Min têr li mal nihêrî, bêhna xwe vekir, qehwa xwe vexwar, min ji xwediya malê re got: "Ez di vê odayê de çêbûme. Ez Aram Tigran im..." Bi wî awayî min têr serpêhatiyê xwe anîn bala xwe.

Me li vir dest li muzîkê kir, li daweta xwe, li şâhiya... Ev pêşketina niha tune-bû. Şano tunebû. Dîsa ji koma me baş bû. Me bi sê zimanân distira. Koma me ji çend kesan pêk dihat. Sîrop li qernêta (bilûr) dida, Samo û her du birayê min Kevork û Hayîk...

Wekî tê zanîn we bi gelek dengbêjîn kurd re li Ewrûpayê danûstand kiriye. Gelo bi nérîna we, musîka kurdî gîhîsiye qonaxekê çawa?

□ Li ser vê yekê rexneyeke min a biçûk heye. Bila kes dilê xwe negire. Gelek dengbêj, ev ên ku derdi Kevin ser televîzyonê, rihê kurdî xera dikin. Kilamên wan diçe rihê hîndî, tirkî û ewrûpî. Ez dikarim bibêjim: "Meqam tirkî ye, xeber bi kurdî ye". Ger kilamek didu bûna, xem nîn e, lê piranî wiha ne.

Şireta min ji wan re, bila her tim kilasîkên me yên kurd bînin bala xwe. Wekî Hesen Cizîri, Mihemed Arif... Klasîkên kurdî rihê kurdî tînin. Ev kesen nû, rihê frensi dixin nav kilamên xwe.

Ez dikarim bibêjim ku strana kurdî bi pêş ketiye. Çimkî firqa (koma) ew me, Koma Berxwedan û Koma Jiyan xwes in. Li hesabê min têr. Her wekî kilamên zazakî (kirmancî) ji li min xwes têr. Çimkî rihê kilamên zazakî nêzîkî ermenîkî ne. Heger te got çîma nêzîkî ermenîkî ye? Ji ber ku li Dêrsimê li ba hev jiyanê. Bi salên zehf dirêj, erf û adetîn wan wekî hev in.

Kilamên soranî, ew ji kurdî ne lê ez geleki jê fêhm nakim. Awaza kilamên soranî pir pêşketî ye.

Çi pêwendî di navbera we û Gerabêtê Xaço de heye?

□ Min Gerabêtê Xaço wekî xortekî li Ermenîstanê nas kir. Dengê wî zehf zîz e û bi rihê kurdî kilam digotin. Lî niha pîr bûye. Li Radyoya Kurdi ya Yerevanê ew bi xwe ji hebû. Dema li Qamişlo kilam digotin, ez biçûk bûm. Dengê wî zehf xwes e, ez wî teqdîr dikim.

Pir ji kurdan navê kurên xwe kirin Aram. Hûn li ser vê çi dibêjin?

□ Ez pir li rastî vê pîsê hatime. Ez dikarim bêjim min gelek malbat nas kîtime ku navê zarokê wan Aram e.

Ez geleki spasiya wan dikim. Çiqas

gewet û hêza min hebe, ez ê kilamên kurdî bibêjim û texsîr nakim. Çimkî hezkirtina min ji kurdan re heye.

Li gorî agahiyêne we girêdana di navbera stranê kurdî û yên ermenî de çawa ye?

□ Hemû kompozîtorên (maestro) mezin, ji bilî Aram Xaçadoriyan, dema saz û awazan diafirinîn, bêhemd rihê kurdî dixin nav awazên xwe. Mîna Gerabêtê Xaço, Aramê Tigran û hin dengbêjîn ermenî yên ku li Ermenîstanê dijîn. Çimkî ew xwe mecbûr dibînin ku rihê kurdî bixine nav stranê xwe. Ji ber ku kurd û ermen bi hev re xwedî bûne. Lî Aramê Xaçadoriyan, taybetiyekê wî hebû. Feneke wî cuda hebû.

Çimkî hûn ji mîj ve li bajarê Qamişlokê bûn. Ez ê çend navê stranbêjîn kurd yên kevin bêjim. Tu nérîna xwe di wan de bide. Mihemed Şêxo, Seid Yûsiv û Şerînê?

□ M. Şêxo, teqdîra min jê re mezin e. Rehma xwedê lê be. Ez ê bûyerekê ji te re bêjim; Carekê ez hatim Qamişlokê. Wî zanibû ku ez ê bêm. Hate pêsiya min xwest ku min bibe mala xwe. Birayê min ji hatibû metarê (firosgah) jê re got "Ev birayê min e, wê bê cem min" Rehmetî lê vegerand û got: "Aram birayê min e, berî ku birayê te be"

M. Şêxo: mektebeke xas e li Suriyeyê. Rihê kurdî di kilamên wî de heye.

Seid Yûsiv: Li cem me li Almanyayê ye. Ew ji hunermendekî ne xerab e. Tiliyîn wî û saza wî zehf bi min xwes in. Kilamên wî piranî xelkê strane. Teqdîra wî li ba min heye lê dengê wî yê daweta ye. Bila li min negire bes dîsa ez dibêjim tiliyîn wî agir in.

Şerîn, dengê wê şeraniyek tê de heye. Gelek caran min ew bi Seid Yûsiv re dîtiye. Axaftinê wê ji min li ser televîzyonê bihîstine. Zehf spêhi ne.

Li vir ez dixwazim navê dengbêjekî kurd bînim holê, navê wî Mirado ye.

Zehf kîfa min jê re tê. Li kemançey di-de. Eger ez ji sibê heta êvarê lê guhdarî bikim, tu car jê aciz nabim. Çimkî rihê kurdî tê de heye.

Çi programên te yên hûnerî bi geltemperi di paşerojan de hene?

□ Min komek saz kiriye. Kom, ji çar keç, pênc kur û ji şes sazbandan pêk tê, navê komê "Masîs" e. Masîs ji navê çi-yayekî biçûk e li kîleka Araratê. Ez wan hîni kilamên kurmancî dikim. Ew bi ermenî dinivîsinin û bi kurdî dixwînin. Ji bo ku em çend kilaman bo televîzyonê tomar bikin.

Kilamên min bi yewnanî kêm in. Ji bilî kilama "Teophileos Georgiadis". Ew ji navê şehîdekkî me yê ermen e, ku li Qibrîsê bi destê tirkan hatibû kuştin. Gotinê kilamê, min ji helbesta qîza wî standiye ku avêtiye ser bavê xwe.

Jixwe kilamên Suryanî ji kêm in. Heger tu ji min pîrsî, tu çawa fêri Suryanî bû? Ez ê bêjim ermen, kurd, suryanî, aşûrî tev gelên bindest in û çimkî em giş li Qamişlo kê cînar bûn. Ez zû hîn bûm û bi taybetî Suryanî çimkî zehf nêzîkî erebî ye.

Ji ber ku hûn bûne sembola heval-bûna gelê kurd û ermen, hûn li ser peşerojê çi difikirin?

□ Kurd û ermen rihek in, bi hev re cînar bûn. Kurdan bi ermenî xeber dida, ermenîyan ji bi kurdî xeber dida. Lî dijimin navbera me xera kir. Ez hêvîdar im ku, em vegerin wekî şaxê darekê wekî berê dest bi dest dostaniyeke qewîn bikin, da ku em karibin ji heqê dijimin xwe deren:

Nîha li Ewrûpayê ji wê MED-TV do-ra saetek û nîvê mecal bide me, da ku em bi ermenî programên (bername) xwe biweşin. Ev ji di navbera her du gelan de peywendiyeke xurt diafirine.

Saz û awazên we ji ku tén? Gelo hûn datinîn an hin hene aîkariyê bi we re dîkin?

□ Saz û awazên min ji sedî 95 yên min in û ji sedî 5 yên xelkê ne. Ez her roj nîvê şevê pişti 12'an dikevîm odayekê û elhana (beste) çedîkîm, ta ku dikevîm nava xwêdanê. Bi dawî sazeke xwes diafirinim û di nava xwe de dibêjim: "Xwedo! Ev saza min ne wekî yên din bin an ji ne wekî yên xelkê bin" Çimkî sazbendê hîja ew e ku sazê xwe bi xwe biafirine.

Hevpeyvîn: EBDULBAQÎ HUSEYNÎ

Nivîskarî Divê Bibe Pîse

Nivîskarê me, di dema xwe ya betal de, bi karûbarê wêjeyî radibin. Bi kurtasî wêje û nivîsa kurdî ne di destê zana û hunermendant de ye. Yen ku hinek bi rêziman û rastnivîsa kurdî dizanin, dixin nivîskar. Lî nivîs û raman ne lihevhatî ne. Bi baweriya min, wê demekê wisa bidome. Heta ku wêjedarî û nivîskarî bibe pîse.

Wêjeya nivîskî ya kurdî ne temdirêj e. Nemaze ya kurmancî nû ye. Nestewiyaye û di nav gel de şax bernedâye. Nivîskarê me jî karûbarê wêje û nivîskariyê, wekî pîseyekê nehesibînin. Ev kes, di dema xwe ya betal de, bi karûbarê wêjeyî radibin û pê sebra xwe tînin. Dîsa ji ber karê wêjeyî ji aliyê aborî ve tu hatin (gelir) na keve destê wan. Bi ser de jî ji ber kaxiz, kompetur û lêçûnên ragihandinê dixesirin. Lewre jî girîngiyê nadîn vê pîseye ya girîng û hêja. Li aliyê din xwendevan jî ji layê xwendin û hîndekariyê ve zêde ne pêşketî ne. Ew dibêjin: "Bes hema bila kurdî be!" Xwendevan bi awayî dilxweş û piştast e. Nivîskar jî zanabûn xwe têr dibîne û li pêrgî rexneyîn xwendevanan naye. Ew jî dilges e. Çawa tê aqilê wî/wê wisa dînivîse û pêşkêsi xwendevanan dike. Ji ber van sedeman nivîskar jî pêş naeve. Xwendevan jî sûdeke berbiçav, jî nivîsîn nivîskar wernagire. Jixwe ev ne xema nivîskar e jî. Ma zêr jê qezenc kirine!

Bi kurtasî wêje û nivîsa kurdî ne di destê zana û hunermendant de ye. Ji xweber e. Yen ku hinek bi rêziman û rastnivîsa kurdî dizanin, dixin nivîskar û dinivîsin. Lî çawa nivîs û nivîsandin? Babet û nivîs, nivîs û raman, raman û gotin ne lihevhatî ne. Bi baweriya min, wê demekê wisa bidome. Heta ku wêjedarî û nivîskarî nebe pîse.

Mebesta min, ger nivîskarî ne karê bingehîn ê nivîskar jî be, divê nivîskar berhemâma xwe bi têgîn û peyvîn wêjeyî bixemîline û haya wî/wê ji babet, si ruşt, erdnîgarî, dîrok û hêmanîn cur bi cur hebe.

Di vê nivîsî de, ez dê li ser çend nivîskaran rawestim û li çend çewtiyîn wan rexneyîn dostane bigirim. Ev kes jî dikevin nav çarçoweya jorîn. Kes gili û gazinca wan naeve. Jixwe ew jî nebin, em dê di tariyê de bimînin. Madem ev kar hildane ser milê xwe, divê bi rexneyîn min ne-êşin. Hinekî din serê xwe bi vî karî re biêşînin. Ku ji pêşerojê re bibe bingehî.

Berî ku ez dest bi çewtiyîn nivîskaran bikim, divê çend babetê têkel û aloz, bi kurtasî rave bikim:

1- Gotar (Makale): Cureyekî berhemîn wejeyî ye. Ji destpêk, navend û encamê pêk tê. Wekî curê gotarê zanîstî, ramyarî, tendirustî, aborî û hwd hene. Dema gotar tê nivîsandin, divê ji

Firat
Cewerî di
pirtûka
xwe ya bi
navê 'Girtî'
di çiroka
'Serboriya
Temo' de
şayeseyê
nalebar
kirine. Diyar
e ew, der
barê zivis-
tanê
Erzeromê û
Qerekose de
ne agahdar
e. Nizane ku
ne baran û
ne jî berf,
zivistanan li
wê herêmê
nabare. Ma
ku zivistanan
berf û baran
bibariya, çima
wê evçend sar
buya? Berfa
payizê dibare,
heta Biharê ji
erdê ranabe.

rasteqîniyê dûr nekeve. Divê xwendevan ji gotarê sûde wergire. Nivîskar jî pêwîst e, li ser mijarê bi têrê xwe lêkolînê bike. Aliyê nezelal ji xwendevan re rave bike. Bi bêje û biwêjîn wêjeyî nivîsî bixemîline, da ku xwendevan bi dilbijî li xwendina gotarê germ bibe. Bi vê yekê nivîskar jî bextewar dibe. Nixe xwendevan tu girîngiyê nade nivîsî û xebata nivîskar jî bi kêt naye

2) Serpêhatî: Ev jî cureyekî berhemîn wêjeyî ye. Misoger e, rasteqîn e. Ne çirok e. Divê cî û war, dem û dewran tê de diyar be. Bi hevok û biwêjîn seyr neyê neqîşandin. Wekî mînak: "Çemê Ferat ji bakurê Kurdistanê derî, diherike Kendava Basrayê. Zivistanê baran li Erzeromê, Qers û Qarakose nabare. Ciyanê Agirî li Serhadê û Cûdi li Botanê ye. Kurdistanî Rojhilata Na-vîn e."

Dema ku teorî û pratîk li hev û din

nekin, wê kîmasiyêne mezîn pêk bêne. Li ser van mijaran ji çapemeniya kurdî çend mînak:

Mînaka yekem, gotara birêz Faysal Dağlı bi sernavê "Sî û Bajar" rojnameya Azadiya Welat hejmar 80, 10 gelawîj 97 rûpel 5. "Bajarê Amedê... Hepsiyê bajêr, li ber pacê rojhilatê, ku li Qerecdaxê dînihîrin, li ser ranzeyen xwe rûniştine..." Ev hevok bi biwêjîn seyr û nalebar hatine xemilandin.

Xala yekem: Birêz Dağlı, bi vê dîmena yekta, rewşa girtiyê Zindana Amedê xweş û erêni şayese (taswîr) kiriye. Tu nemabû ku bêje girtiyê Tevgera Rizgariya Neteweyî li ser maseya ku rûberê (berga) wê ji çoxê kesk, rûniştî ne. Nergelê di devê wan de bi qumarê dilizîn.

Xala duyem: Meseleya pacênu ku li Qerajdaxê dînihîrin. Li Girtîgeha

Amedê pacên şikbeyen (qawîş) girtîyan nîn in. Pac û zindan? Du termê nalebar in. An girtîgeha Amedê ne zindan e an jî em bêbextiya li tirkan dîkin. An jî nezanî, çewtî û nalebarî tê de heye.

Xala sîyem: Li aliyê din Qerajdax li Sêwrêgê ye. Di vir de çewt nasandin heye. Qerajdax li rojhilatê Siwêregê ye. Ma Qerajdax li başûrê rojavayê Amedê ye?

Mînaka duyem jî, nivîsa Nûşer Dîlan e. Bi sernavê "Gerîla û Seyro" Rojnameya Welatê Me, Hej:93, 28 Sermawez -1993 "...Şev reş e. Bayê kur mîna cilêta tûj e. Dev û guh li wan dişewitîne. Hêstir şeşe şeş ji çavêwan têne xwarê.

Beledî (birûsk) vedibin. Şewq û lêlanê bi hawîr dixin. Gurme gurme tavvan guh li mirov ker dike. Ne bi tûwi baranê dest pê kir. Mirov di go qey ezman quł bûye..." Erê. Nûşer zehmetiya ku gerîla dikişine anîye ser zimên. Lîne pêwîst bû ku, têgînê seyr û nalebar di xemilandina niyîsa xwe de bikar bîaniya. Em hemû dizanin, tu caran li Kurdistanê beledî, gurmîna tavan ti bayê kur di heman demê de naye dîtin. Dema bayê kur hebe, ezman çok sayîye. Ewr û baran çenabê. Ewr û baran bi bayê reş û yê xerbî dikeve. Ew destbirakê hev in. Di demek wiha de, bayê xerbî jî pir sar e, mîna cilêta tûj guh û dev li mirovan dişewitîne.

Mînaka dawî jî, ji kurteçîroka Firat Cewerî ya bi navê "Serboriya Temo" ku di pirtûka "Girtî (rûpel:80)" de cih digire ye. "...Law û Bav ketin rî û meşîyan. Dinya her ku diçû nexwestir di-

bû. Ewr weke merşêke reş li ezman vir de û wir de diçerixin. Pişti ku ew ji gund bi dûr ketin, baranê dest pê kir. Lî çi baran... Mirov digot qey bi kûzan tê... Law û bay meşa xwe domandîn... Jixwe zivistanê Erzeromê pir dijwar in..." Ji vê dixuye ku, birêz Cewerî de barê zivistanê Erzeromê û Qerekose de ne agahdar e. Nizane ku ne baran û ne jî berf, zivistanan li wê herêmê nabare. Ma ku zivistanan berf û baran bibariya, çima wê evçend sar buya? Berfa ku payizê dibare, heta Biharê ji erde ranabe.

Bi baweriya ku ev rexne li guh nivîskar û hunermendant bibe guhar.

Li Navenda Çanda Mezopotamya ya Stenbolê

- 20 pôşper 1998 şemî: Korisera Grup Munzur, saet:16:00
- 21 pôşper 1998 yekşem: Konsera Koma Agirê Jîyan, saet:14:30

● 26 pôşper 1998 în: Ji beşa Sînemayê ya NÇM'ê; Film, "Kanal", derhêner: Andrzej Wajda, saet:18:00

Beksav

- 20 pôşper 1998 şemî:

Film: "Mirina Firoşkar (Saticının Ölümü)", derhêner: Volker Schlendorf, saet:19:00

NÇM'ya Izmirê

- 20 pôşper 1998 şemî:

"Şevêne Toreyê"

Amadekar: Jiyana Rewşen

- 21 pôşper 1998 yekşem:

Konser: Agirê Zerdeş, saet:17:00

- 26 pôşper 1998 în:

Konser: Vengê Sodîrî, saet:18:00

Ji Zanîngeha Azad Nivîskar Erol Anar:

"Rewşenbîrê tirk bênasname ye"

Ji bo ku yek rewşenbîriya xwe
bîne cih, hewce ye dilê
mirovahiyê li ku xwîn dibe, ew
jî li vir be. Îro li Kurdistanê
xwîn dirije, îro Filistinê xwîn
dirije, hewce ye ku rewşenbîrê
tirk jî li wir be

Konferansa bi navê 'Rewşenbîrê tirk û Ewrûpaperwerî (Euro-Centrism) roja 17'ê pûşperê li Navenda Çanda Mezopotamya şaxa Izmirê bi besdariya 100 kesî ve hatî lidarxistin.

Konferans ji aliye Erol Anar (Zanîngeha Azad) ve hate pêşkêşkirin. Di konferansê de li ser rewşa Rewşenbîrê tirk û nasnameya wî hante rawestin. Li gorî Erol Anar rewşenbîrê tirk tu çaxî nebûye xwedî nasname. Anar sedema vê yekê jî wiha nişan da ku rewşenbîrê tirk her tim li bal dewletê cih girtiye, tu çaxî daneketiye nava gel. Wan ji endamên dewletê bêhtir xwe wekî endamê dewletê dîtime.

Erol Anar dibêje ku fikra a Ewrûpaperwerî 200 sal berî niha wextê Şoreşa Lale (Lale Devrimi) çedibe, dewleta osmanî li hemberî dewletê ewrûpî paşve dimîne, wê çaxê dest pê dike. Wê demê di navbera rewşenbîrê tirk de du fikir derdi kevin holê, ji aliye kî ve modernîzm, li aliye din kevnparêzî. Aliyên modernîst Erûpâye wekî cihekî ronahiyê, wekî dergûşa mirovahiyê dibînin: û Rojhilata Navîn jî wekî ciheyekî lipaşmayî dibînin. Aliyên kevnparêz jî Ewrûpâye red dîkin û wekî cihekî hovane dibînin. Li gorî fikra Anar ev her du fikir jî çewt in.

Nivîskar Erol Anar

Erol Anar dibêje ku rewşenbîrê tirk tu çarî rastiya xwe nedîtiye, hinekan berê xwe daye Ewrûpayê hinek jî di bin bandora ola İslâmê da mane. Ji ber vê yekê jî nasnameya xwe nedîtiye û bê nasname mane. Anar got ku ji bo rewşenbîrê tirk nasname ya xwe bibîne, hewce ye ku dakeve nava gel, pîrsîrêkîn gel, bi çand û hunera gel re bibe yet. Ji bo ku rewşenbîriya xwe bîne cih, hewce ye dilê mirovahiyê li ku xwîn dibe, ew jî li vir be. Îro li Kurdistanê xwîn dirije, îro li Filistinê xwîn dirije, hewce ye ku rewşenbîrê tirk jî li vir be. Erol Anar li ser pîrsa "Îro rewşa rewşenbîrê kurd ci ye?" jî wiha bersivand. "Bi têkoşîna neteweyî ya gelê kurd re îro rewşenbîrê kurd jî doza mafîn xwe dîkin, ev jî dide nişan ku rewşa rewşenbîrê kurd îro bas e. Konferans bi pîrs û bersivîn besdaran bi dawî bû."

AZADIYA WELAT/İZMİR

VEXWENDNAME

"Bi zimanê mêtîngaran civaka azad nayê afirandin."

Ismail Beşikçi

Piştî vebûna Şaxa Mêrsinê ya Azadiya Welat, içar jî li Izmirê şax vedide. Em hemû kes û saziyên demokratik û welatparêz vedixwînin, pîrozbahya vebûna şaxa Izmirê. Hatina we dê bibe sedema dilgeşıya me û geşedana doza me. Azadiya Welat guleke sor e, li Izmirê şax vedide, werin bi evîn û piştevaniya xwe geşir bikin.

Cih: 1039 sok. No:2 Kat/5 Li ser DEHAP'ê ye.

Tel: 0 (232) 425 37 02

Mêjû: 27.06.1998

Saet: 14.00

TİSK

Tûrikê dilê nivîskar

HASAN KAYA

Ji bo tarîfa nivîskar râvekirinê cihêreg hene. Yê ku li ser hişê min mane ev in: "Nivîskar şahidê heyama xwe ye.", "Nivîskar mîna mirovekî ku neynikê li ber civakê digire ye.", "Nivîskar mîna Xwedê afîrîn e.", "Nivîskar ew e ku di hemû temenê xwe de bikeve dûv rastiyekê." Gelek caran têkildarya nivîskar û civakê jî, ji devê zana û ronakbîran hatîye vegotin. Gelo, nivîskar xwedî peywir e ku civakê perwerde bike an nî? Bersiva vê pîrsê û gelek baweriyê din di navbera nivîskar û hunermendan de ekolê cihê derxistine holê. Li gelek welatan, "Gelo divê ku huner ji bo civakê be, yan ji bo huner be?"

Di van tarîfîn li jor de sê çar peyy hene, ku pir bandor li min kirine. Şahidbûn, afîrînê û rastî... Lewre ji civaka me re çavênu ku baş dibînîn, pîwîst.in. Bûyeren ku diqewimin, nerastiya ku li holê, divê ku bi çavên hestiyar û hûrbîn jî nû ve bêne afirandin. Gelek caran tam û çeşn di kîtekiteyan de ye, divê ku ev bûyer bi kîtekît bêne tomarkirin. Helbet nivîskar dê ne mîna kamerayê bûyer û qewmînan tomar bike, ne wiha mekanîk e. Divê ku bi hestiyariya nivîskar û hunermendekî bêne tomarkirin.

Gelo mirov dikare bi ci awayî, awira pişika ku li gundê şewîtî yê xwediye xwe bi tena serê xwe mabe, bîne zimên. Em hinekî bifikirin, dayikeke ku bi delaflî keç û kurê xwe xweyî kiribin. Jixdu we zarokên wê hebin. Bi salan ked dabe wan. Hezkirina civaka me jixwe tê zanîn. Hinekî bi kezebê ve tê girêdan. Dema ku di navbera sê mehan de ev keç û kurê ciwan mîna du bazan bifirin û herin. Hêlin virt û vala bimîne. Mirov çawa vê dîmenê bi hevokan bîhone? Mirov dikare 24 saetên wan bifikire. Ci tê bîra wan, bi hev re ci dipeyivin? û hwd. Em careke din ji bifikirin; gotina tahl, xebera şehîdbûnê ya van her du bêrxiyê diya xwe di nav salekê de ji malbata wan re were, ci diqewime? Di nav dil û mîjiyê dê û bav de ci tofan, ci ba, bager û bâblîsok radibin.

Nivîskarek dikare van hestan ji-can û dil hîs bike, an jî bibîne. Ma nivîskarek/e ku di vê civakê de bijî, ne mecbûr e vê rastiyê bibîne? Ji xwe şahid e; ma ne mecbûr e ku vê bûyerê jî nû ve biafirîne? Ev mecbûriyet ne ku bi yasayêni li ser kaxîzê û hwd. ve gîredayî ye. Ev mecbûriyet tiştekî siruştî ye. Mirov nizane ka cîma mecbûr e ji. Lê hêra hêzek, tafekê li mirov dide û bi mirov dide nivîsandin.

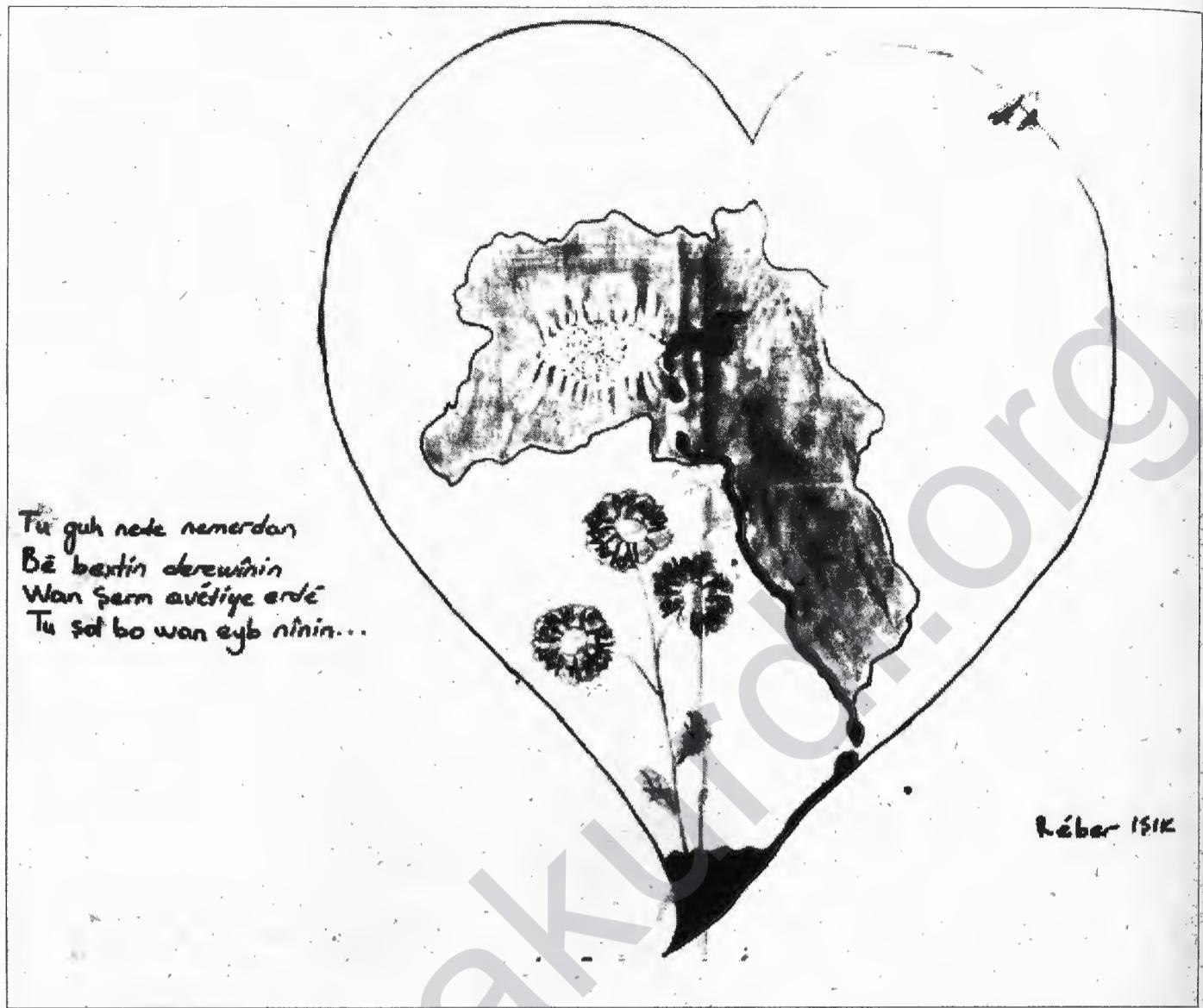
Gelek caran ji nivîskarek an ji hunermendekî tê xwastin ku ew li ser ês û kulên gel berheman biafirîne. Wekî mînak mirov dikare Nâzîm Hikmetê ku şâtrekî mezin ê gelê tirk e bide nişan. Gelek caran hatîye gotin ku cîma wî li ser rewşa gelê kurd tiştek negotiye? Lê dema ku der barê tiştekî de gotin di tûrikê dilê nivîskar de nebe, tu wî bikujî jî ew nikare berhemeye xwe biafirîne.

Her nivîskar digel der û dora xwe, civaka xwe, ji nû ve xwe jî diafirîne. Ew jiyanâ xwe ya hundîrîn, kela dilê xwe vedibêje. Heke nivîskar tiştekî ku jê re biyan be, bixwaze bîne zimên, ew bi ser nakeve. Wekî ku nivîskarek gotiye, mirov di kesayetiya xwe de kesayetiya mirovahiyê dadîhûne, vedikole, çavdîr dibe.

Nivîskarek ku li cîhanê deng vedidin, ên ku bi hestiyariyeke gewre, bi feraseteke cîhanşumûl û bi çavdîriyeke hûrbînî dinivîsin in.

MAMIK

Hopanî Mopanî
 Keziya Banê banî
 Kekê min çawîş e
 Çawîşê biçûk e
 Jê re hanîn bûk e
 Keça Hesen Begê
 Sêva ser çelengê
 Tasa min xulxulî
 Kuta serê dîlî
 Çik firî Mûsilî
 Mûsila mîrkê xasî
 Botanî kirasi
 Keko bi deştê re
 Tenbûr bi piştê re
 Ber mala Fatê re
 Fata qilopanî
 Ketîye dêza darî
 Got: Teyro, teyro çi ye?
 Keça Hesê beraz
 Dest avêt şerû taz
 Meydan ji xortan re
 Di-xwaz

Mar û beq

Mar û beq bûn du heval
 Bi dilekî pir zelal

Gotin emê xebat kin
 Neyartiyê ji holê rakin

Gış lewir gel bibin yek
 Xayintî nebe gelek

Hinan got mar neyar e
 Kî ji wî hovî re yar e

Hinan bawerî neanîn
 Mar ji nav xwe deranîn

Mar gelek ma şermezár
 Qehîri xwarin nexwar

Gote: Wan ne neyar im
 Ez ji we gişan re yar im

Ji bo dest lingên min nîn e
 Kesek min nahebine

Ez mîna we dimeşim
 Ji zarokan re kîfxwes im
 Kir gazî hevalê beq
 Got: Bes e bike seqe req

De lêzke were vir
 Bêdî min hinek sebir

Heval ji min hes nakin
 Divê min ji xwe cuda kin

Bê heval jiyan nabe
 Ev rewseke pir xerab e

Em yekîti dixwazin
 Cuda, ne serfiraz in

Beqa zer rabû piyan
 Kir gazî gîs hemiyân

Got: Ez deng bêsê we me
 Cîma dilê we xem e

Beqa zer civîn çêkir
 Xemlek aşitî lê kir

Nevintî ji holê rakin
 Emê zarokan bakin

Kêfa dilê wan xwes kin
 Rûyê wan ê ken ges kin

Tewiran girtin dîlan
 Kirin şahiyeke giran

Ketin eşqa jiyanê
 Bûn dengê daristanê

Sandin selamên germ
 Wan lewrê xweşik nerm

Gış man hêviya biharê
 Hişin be pelê darê

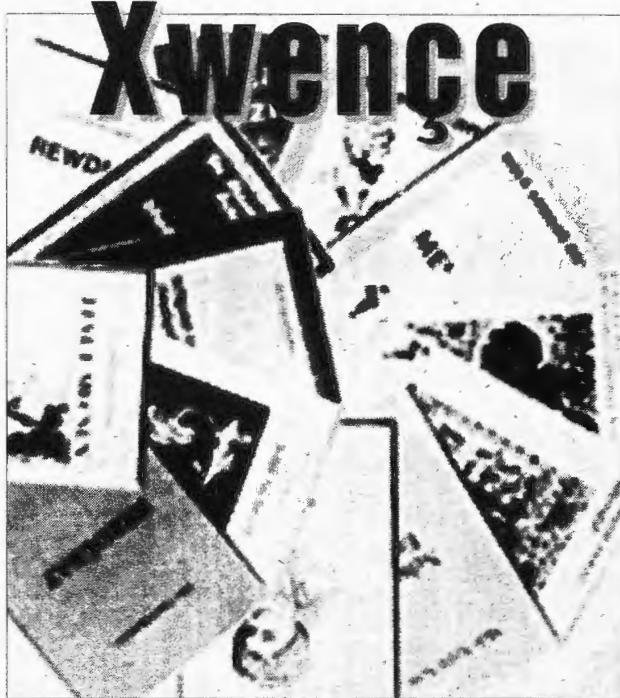
Bi hev re bikevin seyranê
 Her çar hêlê cîhanê

Çengek av ji behra folklorâ kurdi:

Xwençe, xebateke an-siklopedik e û ji deh rêzepirtûkan pêk tê. Rûpelên her cildekê li dora 270-300'yi ye. Vê dawiyê cilda 10'an a Xwençeyê ji derçû. Nivîskarê vê xebatê Zeynelabedin Zinar e.

Ev xebat, ji berhemên folklorik yên kurdî pêk tê. Bi gotinê pêşîyan, klam û stran, meslok, pêkenok, lawej, şiret, serpêhatî, çirokan hatiye xemilandin. Zeynelabidin Zinar, li ser vê xebatê wisa dibêje: "Gava min di 1985'an de projeya Xwençeyê saz kir, min zemanê wê deh sal danibû. Lî du sal bi derengî çêbû. Gelek kesan ji min re berhemên folklorik hinartın. Piranî ji bi şerîdan dişandin. Ey tiştîn folklorik yên ku di van her deh cildan de ne, her wekî mirovèk here ser okyanusê û çengek ev jê hilîne ye. Min çengek av ji folklorâ kurdî hildaye û di van deh cildan de daye hev. Wekî nimûne, hemû çîrokbej dema çiroka 'Gul û Sînem' pêşkes dîkin, pêşîn dîbêjin: 'Heft şaxen vê çirokê hene lê ez tenê yekê dizanim. Min heta niha sê şaxen vê çirokê bi dest xistine û dane weşandin. Lî hêj çar şax mane."

Bergên cildên xebata navborî tev "kesk, sor û zêr" in. Lî ya dawîn spî ye. Di rûpelên duwê de têbîniyeke bi rengî heye: "Ji 1980-1984'an ci dema wan ez girtim, ji işkenceya fizîkî zêdetir, işkenceya psîkolojîk

li min dikirin û her dem digotin: 'Bi navê kurdî zimanek û bi navê kurd mîletek nîn e. Hûn doza parçekirina welêt dikin.'

Gotinê Zinar yên li ser pirtükên wî jî watedar in: "Heta niha 36 pirtükên min çap bûne. Ez niha li ser 15-20 pirtükên din jî kar dikim. Tu mafê zarokên min di van xebatê min tune ye. Lewre ez hemû pirtükên xwe hibeyî Kürdistana azad û demokrat dikim."

Zeynelabidin Zinar, di sala 1953'yan de, li navçeya Reşkotanê ji dayik bûye. Wî, dibistana imam hatîp qedandiye. Heya niha gelek caran hatiye girtin û 5 salan jî di gitteghê de maye. Zinar, niha li Swêde dijî.

GABAR ÇIYAN

bi sernavê Dicle, nivîsa F. Huseyn ya bi sernavê Seyid Eliyî Fındıkî cih digirin. Ji bilî van kesan Tengzarê Marînî, Mahmut Yamalak, Ekin Yılmaz ji bi nivîsên xwe di vê hejmarê de cih girtine.

Hejmara kovara Jiyana Rewşen ya meha pûşperê derçû. Di vê hejmara 20'an a kovarê de hevpeyvîna ligel. Teatra Jiyana Nû wekî nivîsa sereke berbiçav dibe. Di vê hevpeyvînê de serpêhatiya danîna komê û pêvajoya ku Teatra Jiyana Nû tê re derbas bûye, tê diyarkirin. Her wiha di van besê hevpeyvînê de, xwendevan li ser serdema amatör û profesyoneli ya komê jî agahdar dibin. Li aliyê din nirkandina endamên Teatra Jiyana Nû ya li ser problemen komê yên di warê zimên de jî balkêş in. Dîsa di hevpeyvînê de li ser astengiyê di warê şanonivîsê de, şewaza komê ya teatral û lîstîkîn komê de nirkandin hatine kîrin.

Di vê hejmarê de balkêşirîn nivîs, quncikê bi navê "Ava Sar" e. Di vê nivîsê bi sernavê "Ji Lînûska Biçûkê Kurdan" de, Cemil Denli bi awayekî mizahî û aforîzmayî hin peyv û têgîn rave kirine.

Li layê din nivîsa Sîrwan Rehîm ya sebaret bi jiyan û helbestvaniya Goran ji serincrakêş e. Endamê Koma Çiya Genim jî, li ser hunermendî û jiyana Tahsin Taha nivîsek amade kiriye. Her wiha di hejmarê de pexşana Nuray Şen ya bi

Wekî helbest jî di vê hejmarê de helbesten Cegerxwîn, Jan Dost, Kawa Nemir, Rojen Bernas, Hasan Harran, Abdurrahman Çelik, İlhamî Özer, Emerê Dozger, Nihat Çelik, Dost Çiyayı, Kamiran Bîkes hatine weşandin.

SERWÎSA ÇANDÊ

Tovqelîna ermeniyan

OSMAN ÖZÇELİK

Ji me re gotibûn: "Kî yekî fileh bike misilman, wê biçe cennetê." Ji ber vê, em her yek bûbûn nêçîrvanek û me zarokên filehan dişopandin. Ji tırsa me, ew tu caran bi tena serê xwe nedigeriyan. Kengî me yek ji wan bi tenê dîdit, em, çar-pênc li hev dediheviyan û me ew dikirin quncikekî û me ji wan re digot: "Eşheda xwe bîne û bêje ez bûm misilman." Heke ew, dido an sê kes bûna, em çiqas pirbûna jî, me nikarî xwe di wan de derxista. Mîna xezala nêçîrê, bêhêv bûn, bêpişt bûn. Reng li rûye wan diqulipi, lîvîn wan diricifin û bi kîneke kûr digotin: "Eşhedenlaşlaheşlahwe."

Di ser re sî û pênc sal derbas bûye, belê hê jî ew tırs û kîna di çavên zarokên filehan (ermenîyan) de, ji bîra min naçe. Wan bi sedan, bi hezaran serpêhatiyê qirkirinê, tevkuştinê bîhîstibûn.

Me bi xwe nizanibû eşhed bixwenda. Belê zarokên filehan beriya ku hînî xaçderxistinê bûbûna 'Eşhed' a misilmanan ji ber kîrin. Ü wê demê, ev kîrina ku ji me re fena(weki)

lîstekekê bû, me nizanî ci birînên xedar di dilê zarokên cîran û birayê me de vedike. Pişî gotina eşhedê ku ji nav lepêne me difilitin û bi çend gavan bi dûr diketin, wekî zîpîkê kevir li me dibarandin. Ü heta ku dengê wan dihat digotin: "Ez fileh!.. Ez file mel!.. Dengê vê qêrîn û hawarê digihît ziñaran û bi dengvedan li me vedigeriya. Ji yên ku me, ew kîribûn misilman, em tenê bi ketina nav lepêne wan, bi şiva dara hînarê ya ter, di nav pişta me diketin ku me digot, qey mozêne sor ên teinî bi me vedane.

Pişî parlamentoaya Fransayê qanûna Tovqelîna (Tevkuştina) Ermenîyan qebûl kîr, li Tirkîyeyê her kes rabû ser piyan. Dîsa dest bi ïnkar, tırsfirandin û derewkariye kîrin. Ji rayedâren Fransayê re nota û name hatin şandin. Li gorî tırcan, li ser bûyerên dîrokî ne siyasetmedar, tenê dîrokîs dikarin biaxivin. Ü wê qanûneke wiha, ji terorîzmî re vewxwendname (dawetiyyê) derxista.

Dîrokîs, siyasetmedar, nivîskar û rojnamevanê Tirkîyeyê, rast û çep bi yek devî, bîrdoza fermî anîn ser zimên: Ermenîyan ïxanet kiribûn û alîkîriya artêşa Ûris a dagirkîr kiribûn. Di ser de jî tevkuştin bi destê ermenîyan hatîp kîrin. Di koçberkîrîna wan de çendek kes, ji wan ji miribûn, ev rast e. Belê ev ne politikaya dewletê bû, di mercen serekî giran de bûyerên wisa dibûn.

Roj tê Komara Tirkîyeyê her tiştîn Dewleta Osmanî ïnkar dike. Belê dor tê ser pîrsa Ermenîyan û Kurdan dibin agir, dibin şer û

kefa harbûnê bi ser devê wan dikeve. S. Demirel, ji heyetekê re wiha got. "Em dizanîn rojavayiyan Sewr ji bîr nekirine. Ji Dewleta Osmanî 26 dewlet derketin. Ji van du heb, Ermenî û Kurd nebûn dewlet û nikarin bibin jî." (4. Haz. 98 - Hurriyet) Sedema tovqelînê jî û ya ïnkarê ji di van gotinan de vesartî ye.

Li ser bîryara Fransa yê Patrikhaneya Ermenîyan civîneke çapameniyê li dar xist. Rojnamegerên Tirkîyeyê, berê kamîra û objektûfîn xwe mîna kaleşnikovan dabûn ser cîgirê patrîk, birêz Mesrop Mütâfyan. Te digot qey dixwaza eşhedê lê dikin. Ü Mütâfyan got: "Em bîryara Fransayê di cih de nabînin, tu xêr ji tevdana bûyerên dîrokî sadir nabe..." Min di çavên birêz Mütâfyan de, hestên zarokên fillehan ku me ew dikirin misilman ditin.

Nivîskarê sporê Arman Talay (tu nebêji Ermenî bû) çû rehmetê. Ji dewletê re fîrsend çêbû û ala Tirkîyeyê, ya bi hîv û stêrk di tabûtê werkîrin. Rihef nedan mirîyê fillehan jî. Di tabûtê de eşhed pê dan xwendin (!) û rojnameya Hürrîyîetî nivîsî. "Ala sor û spî ya tabûta Arman Talay nixumandî bû şeqamek û li rûyê Fransayê ket."

Dewlet û gelên dinya demokrat dixwazin Tirkîye tovqelînê qebûl bike û lêborînê bixwaze.

Lêborîn xwestin û li xwe mikur hatin, karê mirovîn bi esî in, nîşana mezînahî û esaletê yê.

Bila dinya qet li vê nepê.
Em hevdu qenc nas dikin.

Selîmoyê dîn û zebeşen Xwedê

WLi Misircê (Qurtalan) ya Sêrtê bi navê Selim Sevda, ku di nav gel de wekî "Selîmoyê Dîn" tê nasîn, mirovekî eceb û sosret heye. Temenê wî li dora 40 salî ye û hê jî jiyan xwe li vê navçeyê wekî masqota gel di domîne. Her çiqas jê re dibêjin dîn lê ew bi xwe mirovekî fetbaz, henekok û carna jî diltenik e. Mirovan dibe ser kaniyê lê tîne. Rojekê ji rojan Selîmoyê Dîn gazî jina xwe dike û jê re dibêje: "Hermet! were em herin hem ji bo xwe û hem jî ji bo Xwedê zebeşan biçînin, wê gavê wê Xwedê jî xêra xwe li ser me binivise." Jina wî dibêje: "Baş el!" û diçin nav dehl û rezan. Selîmo tovê zebeşan tîne ku di axê de biçîne. Çiqas erdekî spehî, nerm û xweşik heye dema tov davêje dibêje: "Ev ji bo min", lê çiqas erdekî beredayî ku di nav kevir, şov û tehtan de ye jî dema tov davêjê dibêje: "Ev ji bo Xwedê"....Bi vî awayî dom dike: "Ev ji bo min, ev ji bo Xwedê!...."

Çend meh di ser re derbas dibin. Rojekê Selîmo dîsa gazî jina xwe dike û dibêje: "Kezîkurê! De ka rabe em herin, rewşa zebeşen me û yên Xwedê ci

ye?" Radibin diçin. Diçin lê ci bibînin? Şînahiyek jî di cihê ku ji bo xwe çandibûn de tuneye, her der çol û beyar e. Lî aliye din, cihê ku ji bo Xwedê tov avêtibûn nava wan kuç û keviran zebeşen bi qasî serê mirovan çêbibûn. Selî-

mo û jina wî şaş û metel dimînin. Selîmo ji jina xwe re dibêje: "Jinê rabe em vê gavê herin lê divê em bi sev tevî kîsikên xwe werin û zebeşen Xwedê bidizin." Jinik bi gotina Selîmo dike.

Dibe sev têne nav zebeşen Xwedê û heta ku dikarin zebeşan dixin kîsik û tûrikan. Di wê navberê de pêşî hûrehûr, lê pişt re baraneke zexim li wan dike. Selîmo dibêje: "Jinê! jinê! Bi navê Şêx Hesen, Xwedê bi me hesiya ku em diziya wî dîkin, de ka bi dûvê vî tûriki bigire em birevin!" Dibezin hey dibezin. Lî her çiqas ew dibezin, baran li wan zêde dike, çawa ku tofan rabûbe. Ji dûr ve dibînin ku ronahiya mizgefta gund diberiqe. Ber bi mizgeftê ve dibezin. Wê gavê teyrok li wan dike. Nêzîkî ber mizgeftê bûne. Selîmo dike ku gava xwe ya dawî bavêje nav deriyê mizgefî, birûskek şerqînî dike û li ber lingê wî diteqe. Selîmoyê Dîn êdî xwe hew digire, berê xwe ber bi asîmanan ve bîlind dike û dibêje:

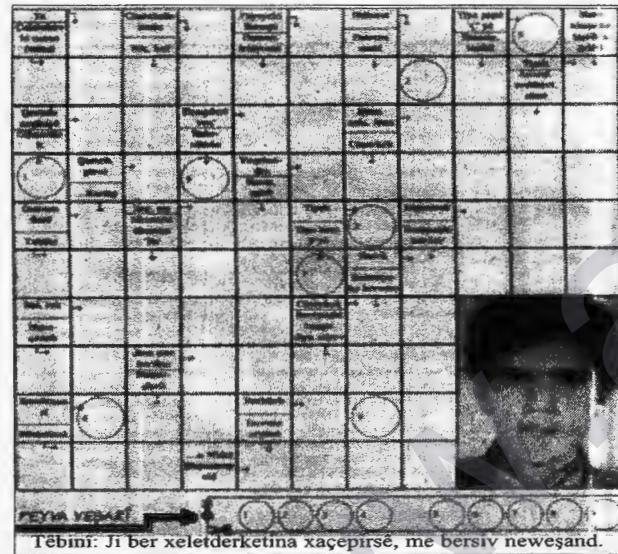
- Ha gidî ha! Ha gidî ha! Ka tu ji bo zebeşekî mala xwe jî xera naki?

Berhevkar: Salihê Kevirbirî

BI XELAT...

XACEPIRSA BI XELAT (125)

XACEPIRSA

Bersiva Xacepirsa 123'yan

Xacepirsa me bi xelat e. Di 15 rojan de ci bersiv bigîhîjin destê me, emê wan binirxînin û bi riya pişkî li 5 kesan belav bikin. Xelata hejmara me ya 125'an pirtûka Ramazanê Botû 'Zargotin e.'

Jerenot:

Ji bo ku bersiva we bê nirxandin, divê hûn "Peyva Veşarı" di nava qutiyen li bin xacepîrsê de binivîsin û tevî navîşana xwe ji me re bisînin.

Ji ber ku xacepirsa me ya hejmara 123'yan ji ber sedemên teknîkî xelet derketibû, bersivê ji me re hatin jî xelet in. Ji ber vê yekê emê xelata vê hejmara ji bo bersiva hejmara 125'an dîsa bidin we xwendevanen xwe.

Fêkiyek Rêveberê KHPRE (wêne)	Naveki jinan Qaçax	Banesane k Notayek	Berbang Berepaşki daçekek	Ris, kok Stri	Jîrek
Nihêrt				3	1
Jêderk			Dijberê têr		
Dijberê tariyê		2	Tipa berî F'yê Zîmanê cîhûyan	Dawera Nikelê Xwarîneke btîngîhîn	Dijberê erê
Dawera Hidrojenê				Dawera Neodimê Naveki jinan	Gertafa neyînlyê
	Dar û ber	Kek Naveki jinan			Dayîk
Tipeke dengdar		Kesen jî îrane			Baxê ...
Îlac		Notayek			
Pêsgirek				Tipa pişti P'yê Dijberê nêr	
Kesê avê divê		Mektüb	5		
		Cinavkeke pirsiyari		Xwarina sewalan	

PEYVA VEŞARI

1 2 3 4 5

Keyna kurd û vilika Kurdistanî: Sema Yüce bî tewrê qelfeyê şehîdan

Endama PKK Sema Yüce, roja çarşemey Nêweşxaneyê Cerah-paşay de şehîd kewt. Yüce, Girotxaneyê Çanakkale de, roşenê kurdan Newroz de qandê protesto-kerdina zilm û zordrînê dewleta tirk adir dabi ganê xo ya. Yüce hîrê mengî yê, nêweşxanan de tedawî diyê. Keyna kurd Sema Yüce verî Çanakkale ra ard nêwaşxaneyê Şîşli Etfal û wija ra jî hewadiyê nêweşxaneyê Çapa. Hewna neweşina ci néra-vêrbî ke, dewlet a peyser berd Girotxaneyê Bayrampaşay û nêweşxaneyê nê girotxane de tepişte.

Yüce rojo îne Nêweşxaneyê Cerah-paşa de ameliyat bîbî. La belê rojo çarşeme, şafaq ra dirbeta ci vêşî bî û coka fina hewadiyê serwîsê acîl. La belê keyna kurd û vilika Kurdistanî na fin, serwîsê acîl-ra weş nevejiyê.

Sema Yüce, sera 1971'în de şaristana Tutak de dewa Qerxêlixâ Jérin de maya xo ra biya. Dibistanê verîn, werterû lîse Agirî de, bahdo jî Fakülteya Sosyolojî yê Zankeyê ODTÜ Anqerî de wendbi. Ay qandê şoreşê şarê xo, no zankeye, di serî tepya, nîmjet verada û sera 1991'în de şî koyan ser, û a jî zey embazanê xo yê bînan bî gerfilayê artêşa reynayinê şarê Kurdistan. Sera 1992'în de jew lecî de dirbetin kewt destê leşkeranê dewleta Tirk. Yüce endamîna PKK ra 22 serî 6 mengî ceza girot û şes serî yo Girotxaneyê Çanakkale de girotebî. Şewa 21'ê Adara 1998'î de şewa Newrozî de adir verda ganê xo

"Min waşt ke verpersê jenosîdê kurdan û lecê leyminî bida. Qandê politîkanê ihanetey û teslimetey û bandorkarîna dewletan ganê xo dana adirî."

û xo veşna.

Bahdoyê şahadetê ci, malbatâ ci û welatperweran a tenya nêternê û nêweşxanî ver de arêbyay pêser. Zaf rojnamegerî jî kêberê nêweşxanî ver de, qandê xeberê hewadiyayinê meyîti pawîte.

Maya Sema Yüce, Zenure Yüce rojnamegerê ke nêweşxanî ver de arêbyay-bî pêser rê wina vat: "Sema min rî vat, 'Eki ez weşîna xo vinî bikera, meyîte

min berê welatê min Kurdistan. Min bîdê hera Kurdistanî. Şima yê, min ya kalekê kalikdê min de, yan jî kalekê hîrê embazanê min gerflan de bidê ax'. Min jî soz da ay. Eza ay, bera welat û kalekê kalikdê ci de bida ax. Min tim û tim ay ra rûmet girot. Ez dayik a, ewro berme-na, la belê eza ay qe xo vîra nêkera û eza tim û tim ay ra rumet bigîra. Eza ay bêrûmet nêverada, çirê ke a qandê we-

latê xo Kurdistan şehîd kewt".

Hîrê mengî verî Girotxaneyê Çanakkale de verî Sema Yüce, peyra jî Fîkrî Baygeldi xo veşnabi. Fîkrî Baygeldi vêşî weş nêmend û çend rojî tepeya şehîd kewtibi.

Ê rojan de Serokê Abdullah Öcalanî kerdenê Fîkrî û Sema wina ardbî ziwan: "Nê embazan verpersê ihanetey û qetliamanê tirkan ebi ganê xo ya day. Na koteka zaf gird û ebi rûmeta ke gunawo sûretê ihanetey. Ney ra tepeya ma yê ihanetey ra vêşerî, qehramanan biyare çimanê xo ver û qeraranê xo bîdê".

Sema Yüce wexto ke ganê xo dana adirî, jew namê jî xo pey de embazanê xo rî veradana. Na name de wina, "Min waşt ke verpersê jenosîdê kurdan û lecê leyminî bida. Qandê politîkanê ihanetey û teslimetey û bandorkarîna dewletan ganê xo dana adirî. Min no qerar ebi irada xoya girot". Keyna kurd vilika Kurdistanî 17'ê meng de Nêweşxaneyê Çapa de nefesê xo yo peyîn da û a jî, bî tewrê qelfeyê şehîdanê Kurdistanî.

Şarê kurd meyîte Sema Yüce 18'ê meng de slogananê "Şehîd namirin", Bişî Bişî PKK, ARGK, ERNK", "PKK Şaro, Şaro tiyâ" û Bişî serok Apo" ya otogarê Esenler ra, riş Kurdistan û wastena keyna kurd û vilika Kurdistanî ard ca.

A. WELAT/ STENBOL

Sema Yüce

"Di şer de
serkeftin!
Di jiyanê de
azadî!"

Evîna te ya mezin,
di dilê me de
pêl dide!
Em li ser soza xwe
ne
Em rîwiyê Welatê
Rojê ne heval!"

**Navenda Çanda
Mezopotamya**

Sema Yüce

"Ez dixwazim bi canê
xwe bibim pireke ji
êgir di navbera 8 û
21'ê adarê de. Ji bo
ku ez bibim şagirteke
baş a Kawayê
Hemdem û hemû
şehidên me yê din, ez
dixwazim wekî Zekîye
bişewitîm û wekî
Rahşan bibim
Newroz."

Agirê ku te bi bedena xwe vêxist, riya me ronî dike!

**Xebatkarê
Azadiya Welat**

Azadiya WELAT

**ROJNAMEYA HEFTYEYI
(Haftalık Gazete)**

■ Xwedi (İmtiyaz Sahibi)
M. NURİ KARAKOYUN	■ NÜNERİTİYÊN ME (Temsilciliklerimiz)
■ Yönetim Yeri
İstiklal cad. Asmalı Mescit sok. 35/37
No:308
Beyoğlu/Istanbul
TEL: (0 212) 251 79 37-251 90 13
FAX: 251 95 85	■ Mersin
Tel: 0 (324) 233 83 96
■ Berpîsê Karên
Nîvîsaran
(Yazî İsleri Müdüri)	■ İzmir
Tel: 0 (232) 425 37 02
M. SALİH TAŞKESEN	Münchener:
(Nünerî Gîşî yê
Ewrîpâyê)
■ ÇAPXANE
Yeni Asya
Matbaacılık A.Ş.	Mahmut Gergerli
Tel: 49 871 672 29
Fax: 49 871 670 815
■ Yayın
Koordinasyon:
Gündem Basın ve
Yayınçılık San. Tic.
Ltd. Şti.	■ Swisre:
İhsan Kurt
Tel-fax
41 21 652 76 07
■ Hollanda:
S. A. Fewzî
31 104 85 55 43	■ Suriye:
Jana Seyda
Helim Yûsiv
■ Belavkirin
BÝRAYD Dağıtım	

Azadiya Welat li Mêrsînê şax veda Tim û tim pênûs nagirî

Rojnameya Azadiya Welat ku ji axinê sedsal berê diherikî û dirûshat, di sala 1996'an de bi dirûşmeya "Azadiya Welat, Azadiya Zimêne" dest bi weşana xwe kir. Di demeke kin de bi mijarê xwe yên cur bi cur xwe gihand xwendevanê xwe û ji bo wan bû wekî dibistanekê. Azadiya Welat dixwest ku, şagirtên vê dibistanê pir bike û bi vê daxwazê gava xwe ya yekemîn li bajare Mersinê avêt û nûnergeha xwe ya yekemîn li wir vekir. Ji bo vekirina nûnergehê roja 14'ê pûşperê bi besdariyeke girseyî şahiya pirozbahiyê hat lidarxistin. Pirozbahiyê, ji bo şehîdên şoreşê bi deqiqeyek rawestîna rîzgirtinê dest pê kir û bi ahaftina Berpîrsiarê Rojnameye Seyit Karabaş berdewam kir. Karabaş, di ahaftina xwe ya vekirinê de wiha got: "Gelê kurd berî Tevgera Azadiyê, ji hev belawela û bêpergal bû. Li şuna doza azadiyê, şerê navxweyi hebû. Kesêni li hemberî dagirkeran kîvrosk bûn, li hemberî gundi û mirovîn xwe şer bûn. Lî iro ev rewş guheriye. Ev yek bi xwe re mirovîn kurd jî serdanpê diguherîne. Gelê me êdi xwe li gorî pêdiviyen şoreşê saz dike. Dagirker tevî hemû hewlanen xwe ji nikarin rî li ber vê geşedanê bigirin. Vebûna Şaxa Azadiya Welat a Mersinê ji vê rastiyê bi awayekî zelal nişan dide. Azadiya Welat nîrxên gelê kurd bi zimanê wî lê vedigerîne. Divê neyê jibirkirin ku, mala ku Azadiya Welat têkevî, wekî ku bibe xwediye mertaleke ji zirxê li hemberî birdoza dagirkeran. Nûnergeha Azadiya Welat li me gişan piroz be!"

Tevî ku polisan xwastin ku astengiyan derxin ji, li derdora 500 kesî besdari şahiya vekirina Nûnergeha Azadiya Welat bûn.

Azadiya Welat dengê ziman û çanda qedexekirî ye

Ji bo pirozbahiyê ji Kurdistanê, Ewropayê û metropolên Tirkîyeyê gelek peyam (mesaj) hatin şandin.

Serokê Yekîtiya Rojnamevanê Kurdistanê (YRK) Cahit Mervan:

Digel hemû zilm û zoran, 100 saliya Rojnamegeriya gelê kurd hate pirozki. Gelek ekere ye ku rojnamegeriya kued giläştiye mistewayeke bilind. Em têkoguna we ya li diji tunekirina çand û zimanê gelê kurd silav dikan û vekirina Nûnergeha Azadiya Welat a Mersinê piroz dikan.

Serokê Giştî yê HADEP'ê

Murat Bozlak:

Rojnameya Azadiya Welat di pirşigreka bingehin a kurdî de ristên gîrîng hilgirtine û ji bo ji bin erdi derxistina ziman û çanda kurdî û pêşkistina wê alîkariyeke mezin pêşkêş kiriye. Em vê xebata we gîrîng dîbinin û we destek dikan. Li

ser navê hevalên xwe yên Girtîgeha Sergirtî ya Haymanayê ez silav û hezkinen xwe ji we re dişînim.

Endamê PKDW'ê Nejdet Buldan:

Azadiya Welat, di berxwedana çandî de rûmeta têkoşînê ye. Di bin hemû zilm û zordariyan de, li dijî qirkirina spî xebateke bilind tê meşandin. Bi can, bi xwîn zimanek ji bo welatekî azad tê parastin.

Di pirozbahiya vekirina nûnergehê de, sansûra li ser Rojnameya Ü. Gündemê ji hate protestokirin

man û çanda qedexekirî ye. Azadiya Welat ji aliye dîroka çapemeniya kurd ve, xwedî roleke gîrîng e. Me pir dixwest ku di hewldanen we yên sazkirina nûnergehîn nû de, em bi we re bûna. Lî belê dûrbûna me ji xebatê we, tenê di warê fizikî de ye û dilê me li gel xebatê we ye.

Navenda Çanda Mezopotamyayê (NCM):

Zimanê me yê ku di pêvajoya hebûn û nebûnê re derbas bû, di vê qonaxa pêşketin û gesedanê de bi hemû gewşînên xwe yên zimanî ve hiş û ramana kurdî û kurdbûnê ji çavkaniya gel, ber bi sazibûna rîkûpêk ve tê vediye. Em bi her awayî, bi xurtî piştgîriya vê xizmetê dîkin û vebûna Nûnergeha Azadiya Welat li gelê me û li rojnameya me piroz dîkin.

Rêxistinê Navçe û Navenda Mêrsinê ya ÖDP'ê:

Em wekî rengekî ji kulîlkê azadî, aştî û biratiye, vekirina Nûnergeha Azadiya Welat a Mersinê silav dîkin, serkeftinan dixwazin.

Serokê Şaxa HADEP'ê ya Amedê M. Selim Kurbanoglu:

Di vê pêvajoya ku em tê de ne, ji bo pêşketina zimanê kurdî Azadiya Welat karêngîrîng hilgirtine. Em vê xebata we bi rîz û silav dîkin û bi germahiya Amedê ya ji dil serkeftinan dixwazin.

Herwiha li ser navê Înstituya

Ligel rîlibergirtina polisan nêzî 500 kesî besdari û pirozbahiyê de kirin.

Her rûpeleke çapemeniya kurd, bi xwîna şehîdan tê nîvîsin. Ji ber vê çendê Azadiya Welat kulîlka Welêt e. Daxwaza min ew e ku, li welatekî azad bê weşandin.

Xebatkarê MED TV:

Rojnameya Azadiya Welat dengê zi-

Kurdî Hasan Kaya, Jiyana Rewşen, Xebatkarê Özgür Halkê yên Mêrsinê, Xebatkarê Ü. Gündem ên Mêrsinê, Xebatkarê Zanîngeha Dîcleyê, Malbaten Girityan û gelek kesen din jî di mesajen xwe de kîfxweşîya xwe pêşkêş kiri.

AZADIYA WELAT / MÊRSİN

Q andê bûroyê Mêrsinî tewribiyê inê şarî û kîfweşîna akerdin, hîrî çehar rojî rawey şîa Mêrsin. Şîa ke hedekarîn bikirî.

La belê eki rastî vajî, min nîşa q teva jî bikirî. Çimki şarî ma yê ke peyhesiyabî bûroyê rojnameyi Mêrsin de abiyeno, cayê bûroy müsayibî û amayê rojname. Coka ma nîşa vejîyimi tever.

Bûroyê vilikan pîroz bo!

Şarî ma rexne kerde û vatê şîma hetanî nikâ çîra bûro nîâkerdo. Rast vatê. Eki hetanî

nîka cayanê winaynînan de bûroyê rojnamî çîyo, no kemiynîne ma wo, heveyê herey bo jî ma kemiynîne xo dî û qandê kemiynîne xo werte ra hewadayin giranîn da karê xo û bûro abiya. Roja 27'ê meng de İzmir de menga bînde jî Amed de oyo abiyo.

Şarî ma hem verê akerdin û hem ji akerdin peyra ma tenya nîternay û qandê merasimê akerdin rînd û weszavîrdin, çîci ci destra ame, kerd. Saeta ke merasimê akerdin dest pê kerd amorê şelîgi resabi panjey. Merasim zey merasimanê bînan, ebi deqeyê vindartina rîzgîrotin qandê şehîdan dest bi ci kerd û ma şehîd şoreşî ardi xo vir. Peyra qiseyê akerdin û mesajana ramit. Xeylê saziyan û kesanê namdaran, mesa rişt bî. La belê wexto ke mesajê MED-TV, PKDW, YRK, Serokê HADEP wanyay, meymanê bedawetê resmî û sivîlî hema vejay werte û serokê meymananê bêdawetan ra jew komserî vat: "Eno çî yo, kamo berpîrsiarê tiyay". Wexto ke ez şîa, komserî het, komiserî hend bibi hêrs ke, vat eno çî yo MED-TV, Murat Bozlak, Yekîtiya Rojnamevanê Kurdistanê, şîma rast ra rast girêdayeyê PKK'ye" û zey nînan xeylê ci ardi ziwan, û peyra wast min bigiro binçim, senîke min qaxida iznî dê komiserî, ey polîsî bînî ji gîrotî xo hetek û dûrî ra akerdin temaşê kerd. Merasimê akerdin deyr û govendana qedîya. Wexto ke merasimê akerdin qedîya zereyê bûroyê rojnamî kesî vatê çayê bûroyê rojnameyi niyo, bûroyê vilikan. Çimki şarî zereyê rojnamî vilikanî kerd bi pir. Kerdi zey bûroyê vilikan. Bûroyê vilikan pîroz bo!

MEMED DREW